

МѢСЯЦЪ ОКТΩΒРІА, ВЪ 5-Й ДЕНЬ.

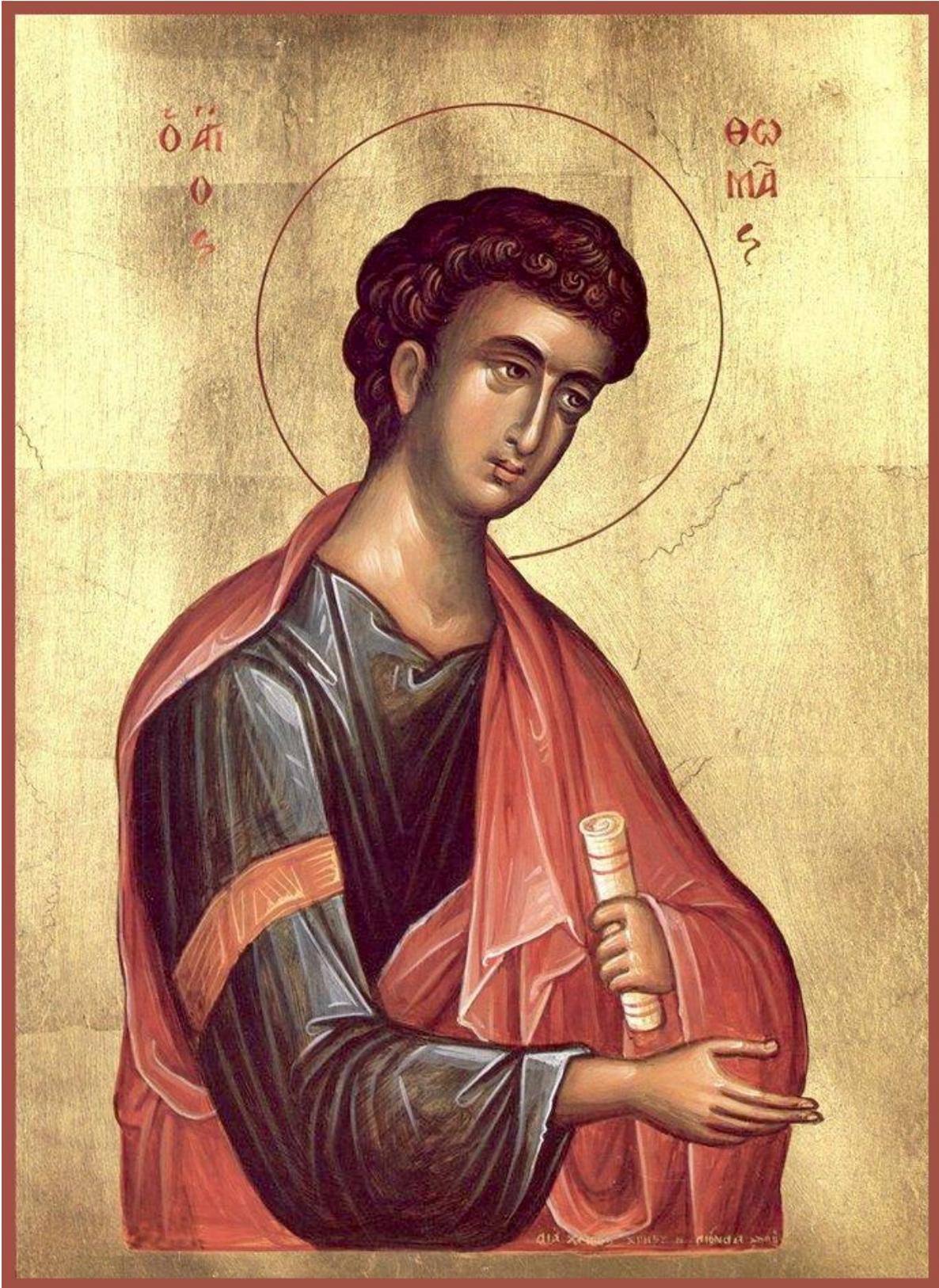

НЕДЕЛА АНТІПАХИ.

ДВѢ СЛУЖБЫ,
АКАФИСТЪ,
ПРОЛОГЪ И ЖИТІЕ
СТОМУ И СЛАВНОМУ
АПОЛУ АΩМѢ.

Глава, гла҃сѣ 5 [Ѣтѣдѣтѡво]:

Икѡ слѡга слѡва, и неязречѣннагѡ воплощѣнїа ѣгѡ, * глѣбннѣ
 мудрости почѣрпѣз ѣсѣ, дѡмѡ аплѣ: * трѡстїю во крѣтѣ, возводѣ
 и҃зѣ глѣбннѣ прѣлестнѣ, дѡшы оѡловнѣз ѣсѣ. * ѡнѡдѣже мрѣжею тѡвоїхѣ
 догмѣтѡвѣз вѣю прѡсѡѡтѣнѣз ѣсѣ вселѣннѣю, * и свѣтѡмѣз знѣнїа и҃ндїанѣз
 помрѣщѣннѣа дѡшы прѡсѡѡтѣнѣз ѣсѣ. * тѣмѣз слѡвы хрѣтѡвы свѣтѣлѡ
 насладѣаа, * тѡгѡ молѣ помѣловѣтнѣ дѡшы нѡшѡ.

И нынѣ, бѣорѣченѣ догмѣтѣкѣз, гла҃сѣ тѡйже:

Втѡ тѡбѣ не оѡблѣжѣтѣз, прѣстѣа дѣо; * ктѡ ли не воспѡѣтѣ тѡвогѡ
 прѣчѣтѡгѡ рѣтѣвѣ; * безлѣтнѡ во ѡ оѡцѣ возсѣаѡвнѣ и҃нѣ
 ѣдннѡродннѣ, * тѡйже ѡ тѡбѣ чѣгыа прѡйде, * неязречѣннѡ воплощѣа, *
 ѣстѣствѡмѣз бѣз снѣннѣ, * и ѣстѣствѡмѣз бѣвѣз члѣвѣкѣз нѡсѣз рѣднѣ, * не во
 двоѡ лицѣ раздѣлѣемнѣ, * но во двоѡ ѣстѣствѣ * неслѣтнѡ
 познаѡемнѣ. * тѡгѡ молѣ, чѣгѡа, всѣблѣженнѡа, * помѣловѣтнѣа дѡшѡмѣз
 нѡшѡмѣз.

Вхѡдѣ. Прокїменѣ днѣ. Чтѣнїа три [аплѣскаа].

Ѣобѡрнагѡ послѣнїа [а-гѡ] иѡаннѡва чтѣнїе [глаѡвѣ а]:

Иже бѣ испѣрѡа, ѣже слѣшѡхомѣз, ѣже вѣдѣхомѣз оѡчїма нѡшнѡа,
 ѣже оѡзрѣхомѣз, и рѡкнѣ нѡшѡ ѡсѡзѡша, ѡ словеснѣ живѡтнѣмѣз: и
 живѡтѣз іавнѣа, и вѣдѣхомѣз, и свѣдѣтельствѡемѣз, и возѡѡщѣемѣз
 вѡмѣз живѡтѣз вѣчннѣ, иже бѣ оѡ оѡцѣ, и іавнѣа нѡмѣз: ѣже
 вѣдѣхомѣз и слѣшѡхомѣз, повѣдѡемѣз вѡмѣз, да и вѣ оѡѡщѣнїе и҃мѡтѣ
 сѣз нѡмнѣ: оѡѡщѣнїе же нѡше со оѡцѣмѣз и сѣз снѡмѣз ѣгѡ и҃нѡмѣз хрѣтѡмѣз. И
 сїѡ пїшемѣз вѡмѣз, да рѣдѡстѣ вѡшѡ бѣдетѣз и҃сполнѣна. И сїѡ ѣстѣ
 ѡѡѡѡѡнїе, ѣже слѣшѡхомѣз ѡ негѡ, и повѣдѡемѣз вѡмѣз, іакѡ бѣз свѣтѣз
 ѣстѣ, и тѣмѣ вѣз немѣз нѣѣстѣ нн ѣдннѣа. Аще рѣчѣмѣз, іакѡ оѡѡщѣнїе
 и҃мѡмѣз сѣз нѡмѣз, и во тѣмѣ хѡднѣмѣз, лжѣмѣз, и не тѡворїмѣз и҃стнннѣ: аще
 же во свѣтѣ хѡднѣмѣз, іакѡже сѡмѣз тѡй ѣстѣ во свѣтѣ, оѡѡщѣнїе и҃мѡмѣз
 дрѡгѣз ко дрѡгѣ, и крѡвѣ и҃нѣа хрѣтѣа, снѡа ѣгѡ, ѡчнщѣетѣз нѡсѣз ѡ всѣкагѡ
 грѣхѣа.

СѠБО́РНАГѠ ПОСЛА́НІА І́АКѠВЛА ЧТѢ́НІЕ [ГЛА́ВÀ Ā]:

І́АКѠВЪ, Б҃ГЪ И ГД҃Ъ І҃ИСУ ХР҃И́ТУ РА́БЪ, О́БѢМАНА́ДЕСАТЕ КОЛѢ́НОМА, И́ЖЕ ВЪ
 РАЗЕ́ЖАНІИ, РА́ДОВАТИСЯ. ВСА́КУ РА́ДОСТЬ И́МѢ́ЙТЕ, БРА́ТІЕ МОѐ, Е́ГДА ВО
 И́СКУШЕ́НІА ВПА́ДЕТЕ РАЗЛИ́ЧНА: ВѢ́ДАЩЕ, І́АКѠ И́СКУШЕ́НІЕ ВА́ШЕА
 ВѢ́РЫ СОДѢ́ЛОВАЕТЪ ТЕРПѢ́НІЕ: ТЕРПѢ́НІЕ ЖЕ ДѢ́ЛО СОВЕРШЕ́ННО ДА
 И́МАТЬ, І́АКѠ ДА БУ́ДЕТЕ СОВЕРШЕ́НИ И́ ВСЕЦѢ́ЛИ, НИ ВЪ ЧЕ́МЖЕ ЛИШЕ́НИ.
 А́ЩЕ ЖЕ КТО̀ Ѡ́ ВА́СЪ ЛИШЕ́НЪ Е́СТЬ ПРЕМЪ́ДРОСТИ, ДА ПРО́СИТЪ Ѡ́ ДАЮ́ЩАГѠ
 Б҃ГА ВСѢ́МЪ НЕЛЦЕПРІ́ЕМНѢ́, И́ НЕ ПОНОША́ЮЩАГѠ, И́ ДА́СТЕА Е́МЪ. ДА ПРО́СИТЪ
 ЖЕ ВѢ́РОЮ, НИЧТО́ЖЕ СЪМНА́СА: СЪМНА́ЙСА БО ОУ́ПОДО́БИСА ВОЛНЕ́НІЮ МОРЕКО́МЪ,
 ВѢ́ТРЫ ВОЗМЕ́ТАЕМЪ И́ РАЗВѢ́ВАЕМЪ. ДА НЕ МНИ́ТЪ БО ЧЛѢ́КЪ О́НЪ, І́АКѠ
 ПРІ́ИМЕТЪ ЧТО̀ Ѡ́ Б҃ГА. МЪ́ЖЪ ДВОЕДУ́ШЕНЪ, НЕДУ́ТРОЕНЪ ВО ВСѢ́ХЪ ПЪ́ТЕХЪ
 СВОИ́ХЪ. ДА ХВА́ЛИТЕА ЖЕ БРА́ТЪ СМІ́РЕННЫЙ ВЪ ВЫСО́ТѢ́ СВОЕ́Й: БОГА́ТЫЙ ЖЕ
 ВО СМІ́РЕНІИ СВОЕ́МЪ, ЗА́НѢ І́АКОЖЕ ЦВѢ́ТЪ ТРАВНЫ́Й МИМО́ДЕТЪ: ВОЗСІ́А БО
 СЛ҃НЦЕ СО ЗНО́ЕМЪ, И́ И́ЗСУ́ШИ ТРАВЪ, И́ ЦВѢ́ТЪ Е́А Ѡ́ПАДЕ́, И́ БЛ҃ГОУ́ЩЕ́НІЕ ЛИ́ЦА
 Е́А ПОГІ́БЕ: СИ́ЦЕ И́ БОГА́ТЫЙ ВЪ ХО́ЖДЕ́НИИ СВОЕ́МЪ ОУ́ВА́ДАЕТЪ. БЛ҃ЖЕ́НЪ МЪ́ЖЪ,
 И́ЖЕ ПРЕ́ТЕРПИ́ТЪ И́СКУШЕ́НІЕ, ЗА́НѢ И́СКУ́СЕНЪ БЫ́ВЪ, ПРІ́ИМЕТЪ ВѢ́НЕЦЪ ЖІ́ЗНИ,
 Е́ГО́ЖЕ Ѡ́БѢ́ЩА Б҃Ъ ЛЮ́БАЩЫМЪ Е́ГО̀.

СѠБО́РНАГѠ ПОСЛА́НІА І́У́ДІ́НА ЧТѢ́НІЕ [ГЛА́ВÀ Ā]:

І́У́ДА І҃ИСУ ХР҃И́ТУ РА́БЪ, БРА́ТЪ ЖЕ І́АКѠ́ВЪ, СЪЩЫ́МЪ Ѡ́ ВЪ́Ѣ́ ОЦѢ́
 Ѡ́СЦІ́СНЫ́МЪ, І҃ИСУ ХР҃И́ТОМЪ СОБЛЮ́ДЕ́НЫМЪ ЗВА́ННЫМЪ: МЛѢ́ТЬ ВА́МЪ, И́
 МИ́РЪ, И́ ЛЮ́БЫ ДА ОУ́МНО́ЖИТЕА. ВОЗЛЮ́БЛЕ́ННИИ, ВСА́КО ТЦА́НІЕ ТВО́РА
 ПИСА́ТИ ВА́МЪ Ѡ́ О́БЩЕМЪ СІ́СЕНІИ ВА́ШЕМЪ, НЪ́ЖДУ ВОЗІ́МѢ́ХЪ ПИСА́ТИ
 ВА́МЪ, МОЛѐ ПОДВИ́ЗАТИСЯ Ѡ́ ПРЕДА́ННѢ́И ВѢ́РѢ́ СЪ́ЫМЪ Е́ДИ́НОЮ.
 ПРИВНИ́ДОША БО И́ЩЕ́ЦЫ ЧЛѢ́ЦЫ, [ДРЕ́ВЛЕ ПРЕ́ДУСТА́ВЛЕ́ННИИ НА СІ́Е Ѡ́СУ́ЖДЕ́НІЕ,
 НЕЧЕ́СТІ́ВКІИ, Б҃ГА НА́ШЕГѠ БЛ҃ГѢ́ТЬ ПРЕЛА́ГАЮ́ЩИИ ВЪ СКВѢ́РНЪ, И́ Е́ДИ́НАГѠ ВЛ҃КИ
 Б҃ГА, И́ ГДА́ НА́ШЕГѠ І҃ИСУ ХР҃И́ТА Ѡ́МЕ́ТАЮ́ЩІИНА. ВОСПОМНА́ДТИ ЖЕ ВА́МЪ ХО́ЩУ,
 ВѢ́ДУ́ЩЫМЪ И́ ВА́МЪ Е́ДИ́НОЮ СІ́Е, І́АКѠ ГД҃Ъ ЛЮ́ДИ Ѡ́ ЗЕМЛІ́ Е́ГЫ́ПЕТСКІ́А СІ́Е,
 ПОСЛА́ДИ НЕВѢ́РОВАВШЫА ПОГУ́БИ: А́ГГЕЛЫ ЖЕ НЕ СОБЛЮ́ДШЫА СВОЕ́ГѠ
 НАЧА́ЛЬСТВА, НО Ѡ́СТА́ВЛЫШЫА СВОЕ́ ЖИЛІ́ЩЕ, НА СЪ́ДУ ВЕЛІ́КАГѠ ДНЕ́, ОУ́ЗАМИ
 ВѢ́ЧНЫМИ ПОДЪ МРА́КОМЪ СОБЛЮ́ДЕ. І́АКОЖЕ СОДО́МА И́ ГОМО́РРА, И́ О́КРЕ́СТНЫА

ѣхъ грады, подобнымъ ѣмъ Образомъ превлѣдѣвшѣ, ѣ ходѣвшѣ вѣ слѣдѣз плѡти ѣныѣ, предлежѣтъ вѣ показанїе Огнѣ вѣчнагѡ сѣдѣз подѣмше. Вѣ же, возлюбленнѣи, помнѣйте глѣголы преждеречѣнныѣ ѡ ѣплѣз гдѣ нашегѡ ѣиса хрѣта: занѣ глѣголахѣ вѣмъ, ѣакѡ вѣ послѣднее вреѣма бѣдѣтъ рѣгатѣли, по своѣхъ пѡхотѣхъ ходѣще ѣ нечѣстѣихъ. Сїи сѣтъ ѡдѣлающе себѣ [ѡ сѣдѣности вѣѣры, ѣ сѣтъ] тѣлесни, дѣха не ѣмѣще. Вѣ же, возлюбленнѣи, сѣтою вѣшею вѣѣрою назидѣюще себѣ, дѣхомъ сѣтымъ молѣщесѣ, сѣми себѣ вѣ любѣнѣ бѣжѣей соблюдѣйте, ждѣще млѣти гдѣ нашегѡ ѣиса хрѣта, вѣ жїзнь вѣчнѣю. Ѣ Овѣхъ оѣбѡ млѣдите разсѣждѣюще: Овѣхъ же сѣтрахомъ сѣпѣйте, ѡ Огнѣ восхнѣюще. ѡблѣчѣйте же сѣ боѣзнѣю, ненавѣдѣще ѣ ѣже ѡ плѡти ѡсквернѣнѣю рѣзѣ. Могѣщемъ же сохрѣнѣти вѣ безъ грѣхѣ, ѣ безъ скверны, ѣ поставнѣти предъ слѣвою своѣю непорѡчныхъ вѣ радѡсти, сѣдѣномъ премѣромъ бѣгѣ ѣ сѣсѣ нашемъ, ѣисомъ хрѣтомъ гдѣемъ нашимъ, слѣва ѣ велѣчїе, держѣва ѣ властѣ, прежде всегѡ вѣѣка, ѣ нынѣ, ѣ во вѣлѣ вѣѣки. **Ѣмнѣ.**

На лѣтїи: сѣтїхѣры: хрѣма, ѣ ѣпла, глѣсѣ дѣ.

Пѡ: **Ѣ**акѡ дѡблѣ:*³

Дѣха сѣанїе на тѣ снѣде * во Огнѣннѣ вѣдѣ, * ѣ тѣ блѣженне, **Д**бѣжѣтвенное прѣѣтелнѣе сѡдѣла, * сѣорѡ ѡгонѣца безѡбѣжѣ мглѣ, * ѣ мѣрѣ просѣѣщающѣа * сѣанїемъ всемѣдрыхъ тѣвоѣхъ словѣсѣ, * тѣаиноглѣгольнѣе, * ѣплѡвѣ оѣкрашѣнїе, * хрѣтовѣ самѡвѣдѣ блѣженне.

Молнѣми проповѣданїѣ, * во тѣмѣ сѣдѣщѣмъ * невѣдѣнїѣ, **М**слѣвнѣ, просѣѣтнѣвѣ, * показѣлѣ сѣнѣ сыны * вѣлѣки ѣ бѣга вѣѣры радн. * сѣгѡже сѣрѣтѣмъ ревновѣлѣ сѣнѣ ѣ смѣрти, * ѣ слѣвы бѣлѣ сѣнѣ наслѣдннѣкѣ, * ѣакѡ мѣдрѣ ѣ бѣоглѣгольнѣвѣ, * ѣакѡ оѣчнѣкѣ ѣстннѣ.

Слѣва, глѣсѣ вѣ:

* Ѣще не совершѣемъ лѣтїю: пѣтнѣ лѣ [сѡ слѣвннѣкомъ, ѣакѡ ѣныѣ] на Гдѣ, возѣвѣхъ: на глѣсѣ тѣоѣже.

ѠСТАВНВЪ ЗЕМНА́А, ПОСЛѢДОВАЛЪ СѢИ ХРІ́ТѢ, * И ЗНА́МЕНАВСА
ДОХНОВѢ́НІЕМЪ СѢ́АГѠ ДѢ́А, * ПО́БЛАНЪ БЫ́ВЪ Ѡ НЕГѠ ВЪ ГЪЗЫ́КИ
ПОГІ́БШЫА, * ѠБРАЩА́ТИ ЧЛѢ́ККИ ВО СВѢ́ТЪ ВГО́ЗНА́НІА, А́ПЛЕ ДѠМѠ, * И
ИСКОНЧА́ВЪ ПО́ДВИГИ БЖІ́ТВЕННЫА ТВОЕА́ СТРА́СТИ И МЪ́КЪ РАЗЛІ́ЧНЫХЪ, * ДѢ́ШѢ
ТВОЮ́ ХРІ́ТѢ ПРѢДА́ЛЪ СѢИ: * ТОГО́ МОЛІ́, ВСЕБЛ́ЖЕННЕ, * ДА́РОВА́ТИ НА́МЪ ВЕ́ЛІЮ
МЛ́ТЬ.

И ны́нѣ, вГО́РЧЕНЪ, ГЛА́СЪ ТѠ́ЙЖЕ:

КСѢ́ ОУ́ПОВА́НІЕ МОЕ́ * НА ТѠ ВОЗЛА́ГАЮ, МЛ́ТИ БЖІ́А, * СОХРА́НИ МА́ ПОДЪ
КРО́ВОМЪ ТВОИ́МЪ.

На стѣ́хѠвнѣ: стѣ́хѣры, гла́сѣ дѣ́.

ПѠ́: ДА́ЛЪ СѢИ ЗНА́МЕНІЕ:

ИА́ КОЖЕ БИ́СЕРА ТѠ, * И́ЗЪ ПЪ́ЧИНЫ И́ЗА́ТЪ МІ́РСКА́ГѠ СМѢ́ЦЕНІА * ХРІ́ТО́СЪ
ЧЛѢ́ККОЛЮ́БЕЦЪ, * ТВО́БОУ ѠБОГА́ТІВЪ ѠБНИ́ЦА́ВШЫА, * И НИ́ЦЕТБОУ
ЛЮ́ТЫХЪ ѠДЕ́РЖІ́МЫА, * ДѠМѠ А́ПЛЕ. * ТѢ́МЪ ТѠ ОУ́БЛ́ЖА́ЕМЪ, * И
ВСЕПРА́ЗДНИ́ТВЕННДО́ ПА́МАТЬ ТВОЮ́ ВО ХВА́ЛЕНІИ СЛА́ВНМЪ, * БЛ́ГОУ́ЧІ́НЪ ТѠ
ПОЧИ́ТАЮ́ЩЕ.

СѢ́ІХЪ: ВО ВСЮ́ ЗЕМЛЮ́ И́ЗЫ́ДЕ ВѢ́ЩА́НІЕ И́ХЪ, * И ВЪ КОНЦЫ́ ВСЕЛѢ́ННЫА
ГЛ́ГО́ЛЫ И́ХЪ.*4

ИНДИ́ЙСКДО́ ПРОСВѢ́ТІ́ЛЪ СѢИ ВСЮ́ ЗЕМЛЮ́, СЦІ́ЕННѢ́ЙШЕ, * И ВГО́ВІ́ДЧЕ А́ПЛЕ: *
ПРОСВѢ́ТІ́ВЪ ВО ВСѠ, * СЫ́НЫ СОДѢ́ЛАЛЪ СѢИ СВѢ́ТА И ДНѢ́ * ТѢ́ХЪ ВЪ
ДѢ́СѢ, МѢ́ДРЕ. * І́ДѠЛЬСКІ́А ЖЕ ХРА́МЫ НИ́ЗЛОЖІ́ВЪ, * ВОЗДѢ́ИГЛЪ ЖЕ СѢИ
БЛ́ГОУ́ЧІ́Ю, * БГІ́А ВЪ СЛА́ВѢ́ И ХВА́ЛѢ́, ЦѢ́РКВИ, БЛ́ЖЕННЕ * МЛ́ТВЕННИ́ЧЕ Ѡ ДѢ́ША́ХЪ
НА́ШНХЪ.

СѢ́ІХЪ: НѢ́СА ПОВѢ́ДАЮ́ТЪ СЛА́ВѢ́ БЖІ́Ю, * ТВО́РЕНІЕ ЖЕ РЪ́КѢ́ СГѠ
ВОЗВѢ́ЩА́ЕТЪ ТВѢ́РДЪ.*5

РЪ́КОЮ ЛЮ́БОПЫ́ТНОЮ * БЖІ́ТВЕННА́А РѢ́БРА И́СПЫТА́ВЪ, * И ГВО́ЗДЕ́И ГЪЗВЫ,
* ГЪ́ЖЕ БЕЗСМѢ́РТНЫ́И НА́СЪ РА́ДИ ПО́ДА́ТЪ, * И НЕВѢ́РІЕ ПРѢЛОЖІ́ВЪ РА́ДОСТНѢ́ ВО
БЛ́ГОВѢ́РІЕ, * ДѠМѠ, ВОЗОПІ́ЛЪ СѢИ: * ТЫ́ СѢИ ВГЪ́ И ГДѢ́, * И ТѠ СЛА́ВЛЮ
ЧЛѢ́ККОЛЮ́БЧЕ, * СТРѢ́ТЪМНІ́ ИСТО́ЧИ́ВШАГО ВѢ́РНЫМЪ БЕЗСТРА́СТІЕ.

* Пс. 18,5а.

* Пс. 18,2.

Гла́ва, гла́съ 5. [Анатоло́ево]:

Бжѣтвенныа вѣда хрѣтовы мѣдрости, * оумный показалеа еси
кратѣръ тѣнственнѣ, дѣмò аплѣ, * въ нѣмже вѣрныхъ дѣшы
веселатца: * бжѣтвенноу бо мрежеу дѣа * люди возвлекъ еси нз
глубины ѿчѣнїа. * тѣмже ѡ еѡна, ѣкѣ рѣкѣ блгѣти, нзшѣлъ еси, *
тѣмже нсточающаа бжѣтвенныа догматы во всю тѣарь. * тѣмъ хрѣтовымъ
стрѣтемъ подобѣа, * въ рѣбра прободѣнъ былъ еси, * во мракѣ вшѣдъ
нетлѣнїа: * тогò молї еїстїа дѣшамъ нашымъ.

И нынѣ, вѣорченъ, гла́съ тойже:

Бѣе, ты еси лозѣ истиннаа, * возрастѣшаа намъ плодѣ животѣ: *
тѣбѣ молнмѣа, молїа, влѣце, * со стѣымъ апломъ дѣмòу, *
помїловатца дѣшамъ нашымъ.

На блгвѣнїи хлѣбѣвѣ: тропарь, гла́съ 6:

Оучникъ хрѣтовъ бѣвъ, * бжѣтвеннаго собора апльскаго
сопричастникъ: * невѣрствѣемъ бо хрѣтово воскресѣнїе нзвѣстѣвъ, * и
тогò прѣчѣю стрѣть ѡсѣзанїемъ оувѣривъ, дѣмò всехвѣльнѣ: * и нынѣ
намъ проси мїра и вѣлїа млѣти. [Дѣажды.] **И:** Бѣе, дѣо: [Единожды.]

НА УТРЕНИ.

На Бгѣ, гдѣ: тропарь [Ѧщїи аплѣ], гла́съ 7:

Аплѣ стѣи дѣмò, * молї млѣтнѣаго вѣа, * да прегрѣшѣнїи ѡставлѣнїе
* подастѣ дѣшамъ нашымъ.

Тропарь, гла́съ 6: Оучникъ хрѣтовъ бѣвъ:

Гла́ва, ннѣ тропарь, гла́съ 7:*6

Икѣ аплѣ стѣи, * токи вѣословїа бжѣтвеннѣ почѣрпъ еси * ѿ
копїемъ прободѣннаго рѣбра хрѣта вѣа нашего. * тѣмже блгочѣтїа
слово наѣавъ, * проїаъ еси во їндїи, * ѣкѣ лѣчѣ нѣнаа, * дѣмò,
аплѣвѣ бжѣтвенное оукрашѣнїе.

* преузето са [LiveJournal-a Наталије Бахареѣ](https://www.livejournal.com/users/natalija_bahareva/).

И нынѣ, вѣорченз, гласз тоѣже:

Та́ ходатайствовавшю спсѣніе рѣда на́шегѠ * воспѣва́емз, вѣѣ дѣо: * плѣтїю бо ѿ тебе́ воспрїа́тѠ * снз твоѣй, Ѣ вѣз на́шз, * крѣтѠмз воспрїимз стрѣть, * Ѣзбави на́сз ѿ тлї, * ѢакѠ члѣѣколюбецз.

По а-й стїхологїи: сѣдаленз, гласз ѣ.

По: СѠбезнача́льное сло́во:

А́пла вси Ѣ оу́чнїка хрѣтѠва * восхва́лимз пѣсньми вз па́мать ѣгѠ: * вѣголаѣпнѠ бо на́ша помышлѣнїа, * тоѣ Ѣзвы гвоздѣй ѡса́завз, * Ѣзвѣстнѣю вѣрѣ Ѣзыска́вз, оу́тверди вз мїрѣ, * Ѣ мо́литз сїа, помїлова́тїа дѣшамз на́шымз. [Два́жды.]

Глава, Ѣ нынѣ, вѣорченз, гласз тоѣже:

Изз тебе́ коплѣннаго вѣа Ѣ гдѣа, * на́сз ра́ди Ѣстлѣвшїхз Ѣсогрѣшѣньми, * того́ моли прїснѠ оу́щѣдрїтїи ны, * Ѣ ѡвратїтїи Ѣроствѣ Ѣ гнѣвз ѣгѠ, ѣтла, * ѿ копїющїхз вѣрою непрестаннѠ * величїа твоѣа, блг҃тнаа.

По в-й стїхологїи: сѣдаленз, гласз д.

По: Вознесѣнїа на крѣтз:

Ѡса́завз рѣбра сїсѠва, * Ѣ почѣрпз ѿ нїхз вѣжїи рѣзѣмз, сла́вне а́пле, * земнїа прївлѣкзз ѣсн неѣкрѣемз твоїмз вѣрныа на вѣрѣ: * ко́пїамн же водѠмь по всемѣ тѣлѣ, * просѣѣцаѣши вѣѣхз дѣшы, * похва́лающїхз стѣбе оу́спѣніе твоѣ.

[Два́жды.]

Глава, Ѣ нынѣ, вѣорченз, гласз тоѣже:

Наде́ждо непоетѣднаа надѣющїхсѣ на тѣа, * ѣдїна рѣждашаа па́че ѣстѣствѣа плѣтїю * хрѣтѣа вѣа на́шегѠ: * того́ со стѣыми а́плы моли, * пода́тїи вселѣннѣй ѡчицѣніе прегрѣшѣнїй, * Ѣ вѣѣмз на́мз прѣжде концѣ житїѣа Ѣсправлѣніе.

[Величѡніе [Ѡбщѣе аѡплѡ]:

Величѡемѡ тѡ, * аѡпле стѣый дѡмѡ, * ѡ чтѣмѡ волѣзни ѡ прѡды
тѡвоѡ: * ѡмнже прѡдѡлѡ ѣси * во вѡговѣстїи хрѣтѡвѣ.

[И[лѡ] ѡноѣ [Зрѣтѡво]:

Величѡемѡ тѡ, * аѡпле стѣый дѡмѡ, * ѡбо не вѣрѣемѡ своѡмѡ * вѣрѡ
оутѡвердѡлѡ ѣси: * ѡ во вѡговѣстїи хрѣтѡвѣ * многѡ потрѡдѡлѡ
ѣси.

[Ѡлоомѡ ѡзвѣрѡнный:

Нѣсѡ повѣдѡютѡ слѡвѡ вѣжѡ, тѡворѣніе же рѡкѡ ѣгѡ возвѣщѡютѡ
тѡвѣрѡ.*⁷ **И**сповѣдѡютѡ нѣсѡ чѡдѣсѡ тѡвоѡ, гѡдѡ.*⁸ **В**мѣстѡ ѡтрѣцѡ
тѡвоѡхѡ бѡшѡ сынове тѡвоѡ. **П**остѡвѡши ѡ кнѡзи по всѣѡ землѡ.*⁹ **Б**гѡ
богѡвѡ гѡдѡ гѡгѡла, ѡ призѡвѡ зѣмлю.*¹⁰ **Ѡ** востѡкѡ елѡца до зѡпадѡ
хѡлѡлно ѡмѡ гѡдѡ.*¹¹ **Ѡ**сѡсѡсѡтѡ мѡлѡнѡ ѣгѡ вселѣннѡю.*¹² **В**озвѣстѡшѡ
нѣсѡ прѡвѡдѡ ѣгѡ: **И** вѡдѣшѡ всѡ людѡе слѡвѡ ѣгѡ.*¹³ **В**кнѡзи ѡдѡвы
владѡки ѡхѡ:*¹⁴ **В**оцрѡсѡ бгѡ надѡ ѡзѡыки.*¹⁵ **Б**гѡ прослѡвлѡемѡ вѡ
совѣтѣ стѣыхѡ. **В**ѣлѡѡ ѡ стрѡшенѡ ѣстѡ надѡ вѡсѣми ѡкрѣстѡными ѣгѡ.*¹⁶ **Р**цѡйте во
ѡзѡыцѣхѡ, ѡкѡ гѡдѡ воцрѡсѡ.*¹⁷ **В**озвѣстѡйте во ѡзѡыцѣхѡ слѡвѡ ѣгѡ,
во вѡсѣхѡ людѣхѡ чѡдѣсѡ ѣгѡ.*¹⁸ **В**о всѡ зѣмлю ѡзѡыде вѣщѡніе ѡхѡ: **И**
вѡ концы вселѣннѡы глѡгѡлы ѡхѡ.*¹⁹ **П**окорѡ людѡ нѡмѡ, ѡ ѡзѡыки подѡ нѡги
нѡшѡ.*²⁰ **В**ѣлѡѡ гѡдѡ нѡшѡ, ѡ вѣлѡ крѣпѡстѡ ѣгѡ.*²¹ **Т**ѡѡ дѡстѡ елѡдѡ ѡ
дѡржѡвѡ людѣмѡ своѡмѡ: блѡгѡенѡ бгѡ.*²²

⁷* Пс. 18,2.

⁸* Пс. 88,6а.

⁹* Пс. 44,17.

¹⁰* Пс. 49,1а.

¹¹* Пс. 112,3.

¹²* Пс. 96,4а.

¹³* Пс. 96,6.

¹⁴* Пс. 67,28б.

¹⁵* Пс. 46,9а.

¹⁶* Пс. 88,8.

¹⁷* Пс. 95,10а.

¹⁸* Пс. 95,3.

¹⁹* Пс. 18,5.

²⁰* Пс. 46,4.

²¹* Пс. 146,5а.

²²* Пс. 67,36б.

СЛА́ВА, И́ НЫ́НѢ:

А́ЛЛНЛДѢА, А́ЛЛНЛДѢА, А́ЛЛНЛДѢА, СЛА́ВА ТѢВѢ БЖЕ. [Трижды.]*²³

По полѹелѣн: сѣд́аленз, гласз ѿ.

ПѠ: БЖЕИИ ВѢРѢ:

БЖІА ДХА СВѢТОЗАРЕНІЕМЗ ТЪМЪ РАЗРЪШІЛЗ СІИ МНОГОВО́ЖІА, * И́ ВѢРНЫХЪ СРЦА́ ПРОСВѢТІЛЗ СІИ, * ВОСПѢВЗ СІЕСННАМ ПОВЕЛѢНІА, * А́ПЛЕ ДѠМО ПРѢМДРЕ: * ХРІТА́ БГА́ МОЛН, * ДАРОВА́ТИ НА́МЗ ВЕ́ЛІЮ МЛПТЬ. [Дважды.]

СЛА́ВА, И́ НЫ́НѢ, БГО́РЧЕНЗ, ГЛАСЗ ТО́ЙЖЕ:

ВІИЖДО И́ДѢЖЕ СІЕСА́ЕТСА, * ТА́МѠ ПРА́ВЕДНѠ И́ ПРИТЕКА́ЕТЪ: * И́ КО́Е И́НО́Е ПТАКОВО́Е ПРИБѢЖИЦЕ, * І́АКѠ ТЫ́, ВЦЕ́, * ПОКРЫВА́ЮЩЕЕ ДУ́ШЫ НА́ША;

Степѣнна, а́-и́ антѣфѡнз д́-гѠ гласа.

Прокіменз гласз д́:

ВО ВСЮ́ ЗЕМЛЮ́ И́ЗЫДЕ ВѢЩА́НІЕ И́ХЪ, * И́ ВЪ КОНЦЫ́ ВСЕЛЕННЫА ГЛГО́ЛЫ И́ХЪ.*²⁴

Сти́хъ: НѢСА́ ПОВѢДАЮТЪ СЛА́ВЪ БЖЕ́Ю, * ТВО́РЕНІЕ́ ЖЕ́ РДКЪ́ СГѠ́ ВОЗВѢЩА́ЕТЪ ТѢВѢ́РДЬ.*²⁵

Всѣ́кое ды́ханіе:

ВѢ́ЛІЕ Ѡ́ І́ѠА́ННА, ЗАЧА́ЛО ЖЗ.

По и́-мз псалмѢ: стѣхѣры, гласз д́:

ХРІТО́СЪ ВЕ́ЛІКОЕ СЛНЦЕ́, * ЛУ́ЧЪ ТА́ МНОГОВѢ́ТЛЮ́, ВО І́НДІЮ́ ПОСЫЛА́ЕТЪ, * МРА́ЧНЮ́ ЛЕ́СТЬ, ТА́ИННИЧЕ́, ВЕКѠ́РѢ́ РАЗГОНА́ЮЩА, * ДѠМО́ ПРѢМДРЕ А́ПЛЕ, * И́ ЛЮ́ДИ ПРѢВѢЩА́ЮЩА, * ТРЦЪ́ ПОЧИТА́ТИ ВЖИ́ТВЕННЮ́, * СЮ́ЖЕ́ ВСИ́ СОХРА́НЕМСА́.

Ванѡ́нз вѣ́ы, со і́рмосѡмз, на ѿ:

и́ а́пла, на и́, сгѡ́же краегране́іе:

ЧѢ́ДЕЗ ПѠ́НОМЪ́ ДѠМѢ́ ДНВЛЮ́СА́. А́ЕОФА́НОВО. Гласз д́.

^{23*} додато из „Зборника црквених богослужбених песама ...“, стр. 136 и сл., 3. издање, Св. архијер. Синод СПЦ, Београд 2013. г.

^{24*} Пс. 18,5а.

^{25*} Пс. 18,2.

Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

Трїстѡты крѣпкїа, рождѣйсѡ ѿ дѣвы, безстрастїа во глѣбннѣ дѡшнї
трнчѡстнѡе потпопї, молюсѡ: да тебѣ, ѡко вѡ тѣмпѡнѣ, во оумерцвлѣнїи
тѣлесѣ побѣднѡе воєпоѡ пѣнїе.

[Прнпѣвѡ: **Ѧ**плѣ стѣын дѡмѡ, * молн бѣа ѡ насѡ.]

Безначѡльна сїа бжїа, бѣа слѡва ѡвльшагѡсѡ на землн зрѡкомѡ
сѡщнмѡ по нѡмѡ, ѣгѡже вїдѣлѡ ѣсн, слѡвнѣ, ѣгѡже н рѡкн длѡнїю
н реєрѡ ѡсѡзѡлѡ ѣсн, оумолн сїстн пѡстѡѡ тѡвоѡ.

Знѡтель тѡннхѡ, н оутрѡбы нстѡзѡдѡн н ѣрѡцѡ нспытѡѡ, бѣѡ мѡй
нїнѡ, тѡ, дѡмѡ всеблѡженнѣ, своєѡ бѣѡвлѣнїѡ слѡжнїтелѡ н
свндѣтелѡ, н ѡпла бжїтѡвеннѡ прїѡтѡ.

Рѡдѡ тѡннстѡвеннхѡ рѣкѡ тѡы показѡлѡ ѣсн, напѡѡцѡлѡ, дѡмѡ,
плнцѣ землн: црѡковннѡ же сѡнмѡ стрѡдѡмн бѣѡзнѡнїѡ, н шѡмомѡ
дѡѡ, многѡбѡжнѡю прѣлесѡтѡ ѡгнѡлѡ ѣсн. **Бѣѡрѡченѡ:**

Смерѡтн н тлн потрѣбнїтельннѡ сѡщн, неплѣнїѡ нстѡчнннѡ рѡждѡшѡ
хрїтѡ, бѣѣ всепѣтѡлѡ, н безсмѣртїѡ оукраснвшѡгѡ блгїтїю, члѡвѣчѣскѡе
ѣстѡстѡѡ, прѣчїтѡлѡ.

Вѡтѡвѡсїѡ: **Ѧ**кѣрѡзѡ оустѡ моѡ:

Пѣснь г. Ирмосъ:

Не мѡдрѡстїю, н снлою, н богѡтѡстѡвомѡ хѡѡлнмѡ, но тѡвоѡю, ѡчѣю
ѡпѡстѡснѡю мѡдрѡстїю, хрїтѣ: нѣстѡтѡ во стѣѡ, пѡчѣ тебѣ, члѡвѣколѡбѣѣ.

Дѡбродѣтелн добрѡтѡю блѡголѣпенѡ снн подѡбѡсѡ, самѡвндѣѣ, н
чѡдѣснѡ, нндїѡвѡ слѡвнднѡе свѣтѡмѡ бжїтѡвеннхѡ ѡзѡрнѡвѡ, н вѣрою
просѡвѣтнлѡ ѣсн тѣхѡ помрѡчѣнїе.

Зарѣю рѡзжѣгѡ самѡдѣтелѡстѡвомѡ дѡѡ, ѡко стрѣлѡ бѣѡсѡвѣтѡлѡ
пѡслѡнѡ бѡлѡ ѣсн, бѣѡпрїѡтѡнѣ, н мнрѡ просѡвѣтнлѡ ѣсн, дѡмѡ,
чѡдѣснѡ.

Тайнонаученъ бжтвенныхъ мудрости догматомъ, ѿкоже скорость
молнїи преходящїа, апле дѡмѡ, свѣтомъ просвѣтилъ єси міра
концы. **Бгѡрченъ:**

Неискобръчнаа бга плѡтїю рѡждаши, стрѣтїи прилѡги колеблема ма
оутверди: нѣсть бо, пречѣтаа, рязвѣ тебе помощницы.

Сѣдаленъ, гласъ ѿ.

Пѡ: Премѡрости:

Мрежею словесъ бжтвенныхъ рѡбы оуловивъ словесныхъ, * єѡ принєслъ
єси начатокъ бгѡ нашемѡ: * ѿ въз хрѣтѡвы ѿзвы желла ѡблещїса,
* подобникъ стрѣти єгѡ ѡбїлса єси. * тѣмъ сошедшеа по долгу чтимы,
апле славне, * всепразднственнѡу памать твою, * ѿ согласнѡ вопїемъ ти: *
молн хрѣта бга, * грѣховъ ѡставленїе даровати, * чтѡщимъ любѡкїю стѡю
памать твою. [Дважды.] **Слава, ѿ нынѣ, бгѡрченъ, гласъ тѡже:**

Ико дѡѡ ѿ єдинѡ въз женѡхъ, * тѡ, безъ сѣмене рѡждашѡ бга
плѡтїю, * вси оублѡжемъ роди члѡвѣчестїи: * ѡгнь бо вселїса въз
тѡ бжтвѡ, * ѿ ѿкакъ млнца доши зиждїтеле ѿ гѡа. * тѣмъ, ѡггльскїи ѿ
члѡвѣческїи рѡдъ * достѡинѡ славимъ претѡе ржтвѡ твою, * ѿ согласнѡ
вопїемъ ти: * молн хрѣта бга, * согрѣшенїи ѡставленїе даровати, *
покланѡющимся вѣрою претѡмѡ ржтвѡ твою.

Иъз кондакъ, гласъ ѿ: *26

Ико ѡбщникъ ѿже ѡ ребра ѡставленїе ѿточївшагѡ, * жнзнодавцѡ
оуподобленїа вкѡсилъ єси, * въз ребрѡ твою, дѡмѡ всехвѡльне,
прободенъ бѡвъ: * но ѿкакъ мѣникъ ѿ аплз бгѡпрїятный, * ко влѡцѣ
єпїсннѡа приведи вопїющѡа ти: * **Радѡнїса, блженне апле.**

Пѣснь ѡ. Ірмосъ:

Сѣдѡн въз славѣ на прѡтолѣ бжтвѡ, ко ѡблацѣ легцѣ прїиде ѿнъ
пребжтвенный, неплѣнною дланїю, ѿ єпїсѡ зовѡщѡа: слава, хрѣте, силѣ
твою.

^{26*} преузето са [LiveJournal-а Наталије Бахарева](#).

Реличѣйшимъ чюдѣсѣмъ гавленїемъ начѣмъ, и догмѣтѡмъ бжѣтвенныхъ славу свѣтлѣ и злагамъ, вселѣннѣю ѡбѣлѣмъ ѣси проповѣданїемъ взывѣющѣмъ: слава, хрѣтѣ, силѣ твоей.

Ико самовѣдѣца тѣмъ слоѡва, и тѣплаго слѡжнѣтеля, и тогѡ славы и величестѡїа свѣдѣтеля, и гѣко вѣрна строїтеля, и апѣла восхваляемъ тѣмъ, бѣженне дѡмѡ всечѣтне.

Икоже неѡсѣтнѣй чертѡгъ, и скнїтїю нѣнѣю, ѡснованїе на камени краевѡльнѣмъ оутѡвердѣмъ, наздамъ ѣси, бѣженне всеприснопамятне, зовѣщымъ: слава, хрѣтѣ, силѣ твоей. **Гѡрѣченъ:**

Землю неѡрѣннѣю, клѣсѣмъ жнзни вѡздѣлавшѣю и ѡблѣкѣмъ лѣгкѣй, тѣмъ жнзнодѣвѣца источнѣмъ, всечѣмъ дѣмъ именуемъ, зовѣще: слава хрѣтѣ, силѣ твоей.

Пѣснь 5. Ирмѡсѣ:

Нечестнѣїи не оузрѣтѣ славы твоеѣ, хрѣтѣ: но мы тѣмъ, ѣдинорѡдне, ѡчѣскѣмъ славы сїанїе бжѣтѡ, ѡ ноци оутренююще, воспѣвѣемъ тѣмъ, члѣвѣколюбче.

Ѡсїанѣмъ апѣле, славою хрѣтѡвою, и ребрѡ жнвотѡвѡрное ѡмѣзѣмъ, почѣрпѣмъ ѣси неѡслѣдимѣю бѣгѡслоѡвїа пѣчннѣ, и мїрѣмъ ѡбогатїлѣмъ ѣси.

Не прншедѣмъ къ пѣрѡмѣ твоемѣмъ вхѡдѣмъ дѡмѣ, не вѣрѡмъ же оучннѣмъ, вѣрѡвавъ же послѣднѣ, радѡмъ, возопнѣ, тѣмъ бѣга и гѣда вѡзвѣщѣмъ, многомлѣтнѣе.

Ико нѣо ѡдѡшевлѣнное славу твою, хрѣтѣ, грѡмомъ дѡхѡвнымъ дѡмѣмъ возопнѣ, испѡвѣдѣмъ и бѣга и гѣда тѣмъ вѣрнымъ бѣгѡвѣстнѣ. **Гѡрѣченъ:**

Повѣднѣтеля покажнѣ, всенепорѡчнаѣ, оумъ стѣрѣнѣ, и помыслѣнїй стѣремлѣнїѣмъ покорнѣ снхъ, бѣгѡнеѡсѣтѡ, бѣга рѡждшѣмъ, снснѣтѣмъ дѡшнѣмъ нашнхъ.

ПѢСНЬ 5. Ирмосъ:

Пожрѣ ти со гласомъ хвалениѡ, гдѣи, црковь вопіетъ ти, ѿ вѣсѡвскіа крѡве ѡчищениа, ради млти ѿ ребрь твоихъ испѣкшею крѡвию.

Всѣхъ невѣрїе, домѡ, душегубное, невѣрованїе твоє, блженне, **И**спцѣллетъ: ты бо несдмненнѡ гвоздѣи же и копїа ѡзвы испыталъ єси.

Испостїахъ єси ѡакѡ силенъ, хртѣ, апла, ѡакѡ стрѣлѡ и зѡцрѣнѡ, въ срца вралъ твоихъ, жизнѡдавче, и корыстей ѡбѣтїе тебе єихъ приведе.

Жертвы идольскїа, цѣдре, ѡупразднилъ єси, закланъ бѣвъ на дрѣвѣ, и заколенїи стѣми бгѡглѡблнвухъ апла, подражающихъ твоѡ страданїа.

Бгѡрченъ:

Ѡчдо, всѣхъ чдѣсѡ новѣйшее! ѡакѡ дѣла во ѡутрѡбѣ всацѣскаа содержащаго неискѡсомѡжнѡ заченши не тѣсноумѣсти.

Кондакъ, гласъ д.

По: **И**вїаа єси днесь:

Премѡрости блгти исполненъ, * хртѡвъ апла, * и слѡжителъ истинный, * въ покаанїи вопїаше тебе: * ты мой єси бгъ же и гдѣ.

Икосъ:

Гдню ѡчникѡ, и великомѡ тайноповѣдателю, домѣ бгѡглѡблнвомѡ пѣтрѡ возопї: видѣхомъ гдѣ. рече же тоѡ: аще не виждѡ ѡзѡ ѡзвы рѡкѡ єгѡ, не ѡвѣрѡю, вопїаше близнецъ: тогда вѣка всѣхъ, ѡакоже рабъ прїиде, хотѣа спїсти всѡ, и глѡлетъ домѣ: ѡлажн рѡки моѡ и ребра, и не не вѣрѡнї: ѡзѡ бо єсмь гдѣ и бгъ твоѡ. ѡнъ же съ покаанїемъ возопї: ты мой єси бгъ же и гдѣ.

ПѢСНЬ 3. Ирмосъ:

Въ пѣщи авраамстїи ѡтроцы персїдетѣи, любовїю блгѡчїтїа паче, нежелн пламенемъ ѡпалѣени, взывахѡ: блгвенъ єси въ храмѣ славы твоѡ, гдѣ.

Гъ вѣшними ликостѡньми, ѣакъ апѣлъ, радѡла ликѡеши, блѣженне, на нѣсѣхъ, воспѣваеши же веселѡла: блѣвенъ ѣси въ храмѣ славы твоеѡ, гдѣ.

Ѡконѣцъ до конѣцъ прѡтечѣ твоѣ вѣщанїе и глѡвлъ твоихъ бжѣтвенныхъ предложенїе, зовѡщыѡ наѡчѡюще: блѣвенъ ѣси въ храмѣ славы твоеѡ, гдѣ.

Храмы быль ѣси ты трѣцы, прехвалѣне, тѣмже и храмы їдѡльскїѡ, и хѡміры разрѡшилъ ѣси, апѣле, храмы же воздвїгъ во славу и хвалѡ хрѣта бѣга. **Бѣорѣченъ:**

Законныѡ работы твоимъ ржѣтвомъ и збавихомѡла: ты бо, вѣце, и збавителѡ неискѡмѡжнѡ намъ родилѡ ѣси. блѣвенна ты въ женѡхъ ѣси, всенепорѡчнаѡ блѣце.

Пѣснь и. Ірмосъ:

Ѡтроки блѣгѡчѣнныѡ въ пѣщи ржѣтвѡ бѣорѡдичѡ іпѣлѡ ѣтъ. тогда оѡбѡ ѡбразѡемое, нынѣ же дѣйствѡемое, вселѣннѡю всю воздвизѡетъ пѣти тѣбѣ: гдѣ пойте дѣла, и превозносїте ѣгѡ во всѡ вѣки.

Гъ бѣомъ бесѣдѡла воплѡщшнмѡла, плѡть забывъ гавѣла ѣси, блѣженне, премїрнымъ же ѡбоженїемъ ѡбогатїла ѣси, приближенїемъ къ бѣгѡ бѣотворїмъ, и гдѣ пойте, зовѡ, и превозносїте ѣгѡ во всѡ вѣки.

Днебѡкїю хрѣтѡ сочѣтаѡла, смѣртъ съ нимъ, блѣженне, возлюбѣлъ ѣси, и со апѣломъ твоимъ їдемъ, вѣщавъ, и съ нимъ смѣртъ прїимемъ: гдѣ пойте, копїѡ, и превозносїте ѣгѡ во всѡ вѣки.

Влазъ хрѣтѡсъ апѣлы, ѡблаки вѡльнагѡ дождѡ показѡ, тѡчѡми наводнѡщыѡ бжѣтвеннагѡ познанїѡ цркви, премѡдрїн, и нападѡщыѡ поѡщнхъ: гдѣ пойте дѣла, и превозносїте ѣгѡ во всѡ вѣки. **Бѣорѣченъ:**

Поро́кѡвѡ Ѣ сквѣ́рнѡ Ѣ́тѠ, Ѣ всѧ́кѡм сѢ́ЫНѢ Ѣ́сѢ хрѧ́мѡ, сло́во всесѢ́о́е
всѧ́ ѡсѢ́цѧ́ющее, Ѡ́цѢ́ совезначѧ́льное породнѧ́ Ѣ́сѢ. тѢ́мѡ тѧ́, дѢ́о,
поѢ́мѡ Ѣ́ превозно́симѡ во всѧ́ вѢ́ки.

ПѢ́нь д. І́рмо́съ:

Ка́мень нерѢ́косѢ́чный Ѡ́ несѢ́комѡмѡ горы́ тебе́, дѢ́о, краеѢ́го́льный
Ѡ́сѢ́чѢ́са, хрѢ́то́съ, совоку́пѢ́вый разоѢ́щѧ́са Ѣ́сѢсѢтѡѡ. тѢ́мѡ,
весе́лѧ́щеѡ, тѧ́, бѢ́е, велича́емѡ.

Воле́нѢ́ца свѢ́тѡно́снаѡ ѡ́бѡ́нѡ Ѣ́сѢ, сѢ́дѧ́щагѡ сло́ва, на
бѢ́го́лѢ́пнѢ́йшеѢ́ тѡѡѢ́ ду́шѢ́ Ѣ́ бѢ́гоно́снѢ́й носѢ́ма, ко сѢ́сѢнѢ́ю,
сла́вне, напраѡлѧ́ѡ по́ощнѡ тѧ́.

Тѡѡ́ пребѢ́женнѢ́ю па́мѡть соверша́юще, мо́лимѡ, всѧ́кагѡ
тѢ́рево́лнѢ́нѡ Ѣ́зѡ́бѡвѢ́тѡса, хо́дѡтѡ́сѢ́тѡмѡ дерзнове́нѡ тѡѡегѡ́, Ѣ́же
ѡ́кѡ хрѢ́то́вѡ а́плѡ Ѣ́мѡшнѡ, бѢ́говѢ́дѢ́е всеѢ́тѢ́е.

Дне́сь па́мѡть тѡѡ́ всѢ́, дѡ́мѡ а́плѡ, соверша́емѡ, ѡ́сѢ́тѢ́ Ѣ́ просѢ́тѢ́,
вѢ́рою Ѣ́скѢ́шенѢ́й, Ѣ́ ѡ́вѢ́сто́внѢ́й, Ѣ́ стѢ́рѢ́Ѣй всѧ́кнѡх Ѣ́зѡ́бѡлѧ́ѡ,
мѡ́тѡѡѢ́ми тѡѡѢ́ми. **БѢ́го́рѢ́нѡ:**

КрасѢ́нѡ проза́бѢ́ клѧ́сѡ Ѡ́ земли́ дѢ́ическѡѡ, вѢ́Ѣе сло́во, Ѣ́мѡже
пѢ́тѧ́емѡ, вѢ́рнѢ́н, вѡ́ немѡже Ѣ́ живѢ́мѡ Ѣ́ состоѡѡлѧ́емѡ. тѢ́мѡ, тѧ́
ро́ждшѢ́ю, ѡ́кѡ бѢ́Ѣ́ велича́емѡ.

СвѢ́тѢ́нѡ.

Пѡ́: Же́нѢ́ о́услѡ́шнѢ́те:

Сѡмо́вѢ́дѢ́е Ѣ́ а́плѡ хрѢ́тѡ́ всесѢ́драгѡ, * мѢ́рѡ дарѡѡ́тѢ́и всѢ́й вселѢ́ннѢ́й,
* Ѣ́ поѡѢ́ды вѡ́ннѢ́сѢ́тѡѡ нѡ́шемѡ, * Ѣ́ прегрѢ́шенѢ́й ѡ́сѢ́тѡѡлѢ́нѢ́е Ѣ́ сѢ́сѢнѢ́е
Ѣ́спросѢ́н, * тѧ́ дѡ́мѡ, вѡ́сѡхѡлѧ́ющѡмѡ, * ѡ́кѡ о́уѢ́нѢ́кѡ бѢ́го́лѢ́го́лнѡѡ.

Сла́ва, дрѢ́гѢ́й.

Пѡ́: ДѢ́хѡмѡ:

Иѡ́кѡ сѢ́нѢ́е вѡ́сѢ́то́ка Ѣ́ндѢ́ѡмѡ послѧ́са, * дѡ́мѡ а́плѡ, пресе́Ѣ́тѡѡе,
а́плѡѡѡѡвѡ сла́во: * Ѣ́ тѢ́хѡ ѡ́мрѡченѢ́е свѢ́тѡмѡ словѢ́сѡ тѡѡѢ́хѡ, * Ѣ́
тѢ́ресѡю вѢ́рою просѢ́тѢ́нѡ Ѣ́сѢ. * тѢ́мѡ, сѢ́Ѣ́ю тѡѡ́ Ѣ́ вѢ́Ѣ́тѡѡннѢ́ю
пѢ́здѡнѢ́емѡ па́мѡть.

И нынѣ, вѣорченз:

Молѣбницѣ тнѣ привѡдимз и теплѡю застѣпницѣ, * пречѣтѡю мѣтрѣ твоеѡ, вѣрнѣи, по долгѣ: * сподѡбен рабѡи твоеѡ причаститисѡ славы твоеѡ, хрѣтѣ, * и праведныхъ наследѣдѡ, и пици райскѡи, * и дѡждѣ црѣтѡвнѣноѡ.

На хвалитѣхъ: стѣхѣры, на дѣ, самогласны, гласъ ѡ. [Инатѡлѣевы]:

Хрѣтѣ послѣдовалз єси, дѡмѡ апѣле, * и мѣра небрегыз єси: * и тогоѡ оучєнѣѡ въ сокровици твоемз сокровѣз, * ѡбнѣла єси апѣлз. * тѣмз, вѣвз во ѡзыцѣхъ, * и тѣхъ лѣстѣю и стрѣтѣмѣ ѡмрачєнныѡ дѡшы, * заповѣдѣми єпѣсовыми просвѣтилз єси, * вѣрѡвати въ трѣцѣ єдиноѡдѣицѣю. [Дѡждѡ.] **Гласъ дѣ:**

Рѡзѡма вѣжѣтѡвннѡмз ѡгнѣмз дѡшѣ просвѣтилз єси, * во вѣемз вѣлѣцѣ подражѡтель бѡлз єси, * ѡкѡ законєнз оучѣникз, дѡмѡ апѣле: * крѣтною бо трѡстѣю илз глѡбннѡи невѣдѣнѣѡ * нечєстѣвѣхъ дѡшы илзвлѣклз єси, * тѣмз и индѡвз ѡмрачєннѡю ѡвѣстѣ, * вѣжѣтѡвннѡгѡ дѣха оудѣицѣю оуловѣлз єси: * хрѣтѣ бѣга приєнѡ молѣ, * и нѡмз илзбѡвѣтисѡ ѡ вѣрѡжѣѡ помрачєннѡгѡ вѣдѡ, * и єпѣстѣѡ дѡшѡмз нѡшѡмз.

Дѡкѣтѡвннѡю глѡбннѣ ѡстѡвѣвз, * ко крѣтнѣѣ трѡстѣи вѣрѡю прилѣклз єси, * и тѣмз вѣѡ оуловѣлз єси, дѡмѡ апѣле. * тѣмз и пречѣтѡѡ рѣбра єлѡва рѡкѡю ѡлѡзѡвз, * конзєныхъ гвоздѣннѣхъ ѡзѡвз пѣрѣтѡмз вѣдѣтѣи сподѡбнѣла єси, * хрѣтѣ бѣга прилѣжнѡ молѣ вѣгдѡ, * єпѣстѣи дѡшы нѡшѡѡ.

Гласѡ, гласъ 5:

Нѡ колєєнѣцѣ добродѣтєлєѡѡ ѣздѡ, * ѡкѡ колєєнѣчнѣкз илѣѡ ѡпоказѡлѣ єси, * вѣжѣтѡвннѡгѡ дѣха ѡгнѣмз разгарѡемѣ, дѡмѡ апѣле: * глѡбннѣ бо разѡмнѡгѡ мѡрѡ илзслѣдѡлѡ, * рѡбѡѡ оуловѣлз єси, * прѡводѡ єнѣхъ ѡ ємѣртѣи кѡ живѡтѣ. * тѣмз и вѣрнѣхъ дѡшы просвѣщѡлѡ, * трѡстѣю крѣтною ѡ ємѣртѡнѡєнѡѡ прѣлєєтѣи, * кѡ живѡтѣѡ вѡзвѣлз єси: * и ѡ бѡзплѡтнѡи хрѣтѣѡ прѣдѣстѡлѡ, * прилѣжнѡ тогоѡ молѣ * ѡ єпѣєнѣи дѡшѡѡ нѡшнѣхъ.

И нынѣ, вѣорченз, [гласъ тѡѡже:

Ирхаггльски воспоимъ, вѣрнѣи, нѣный чертогъ, * и двѣрь запечатаннѣ
 вонистиннѣ: * радѣнѣа, ѣже ради ѿрастѣ намъ спѣсхъ вѣчхъ, * хрѣтоуеъ,
 жизньодавецъ и бгъ: * низложѣ, влчце, мѣчители, * безвѣжнѣа врагѣ
 наша, * рѣкою твою, прѣчѣа, * оупованіе хрѣтіанъ.]*²⁷

Славоуовіе великое. И ѿпѣетъ.

НА ЛІТУРГІИ.

Блжѣнна, на ѣ: пѣснь г-а и д-а.

Прокіменъ, гласъ ѣ:

Во всю зѣмлю и зыде вѣщаніе и хъ, * и въ концы вселеннѣа глголы
 и хъ.*²⁸

Стіхъ: Нѣса повѣдаютъ славу бжю, * твореніе же рѣкѣ ѣгѣ
 возвѣщаетъ твердь.*²⁹

Иплъ къ коринѣаномъ, зачало рла.

Иллидіа, гласъ а.

Стіхъ: Исповѣдатъ нѣса чдеа твоа, гди, * [ибо истиннѣ твою въ
 црквѣ стѣихъ.]*³⁰

Стіхъ: Бгъ прославляемъ въ советѣ стѣихъ, * [велии и страшенъ ѣсть
 надъ вѣмѣи ѡкрѣстными ѣгѣ.]*³¹

Евѣліе іуанна, зачало ѣс.

Причастенъ:

Во всю зѣмлю и зыде вѣщаніе и хъ, * и въ концы вселеннѣа глголы
 и хъ.*³²

^{27*} не даје се у изворнику, мој произвольни додатак.

^{28*} Пс. 18,5а.

^{29*} Пс. 18,2.

^{30*} Пс. 88,6.

^{31*} Пс. 88,8.

^{32*} Пс. 18,5а.

НЕДЕЛА АНТИПАСТИ, ѢЖЕ ЁСТЬ ѠСЛАВІНІЕ СТАГО СЛАВНАГО АПЛА АУМЫ.

Вѣдати подобаетъ, ѣкѡ въ сѣй сѣой второй неделѣ антипастѣ не поютца воскресеніа, но всѧ праздника.

ВЪ СУББОТУ ВѢЧЕРА.

Влѣплетъ паракклисіархъ, ѡ собравшесѧ въ притворъ, блѣкнѣвшѧ іерію, глголемъ: Хрѣтосъ воскресъ: трижды. И ѡбычный д-й часъ трицѣтмный, ѣкоже на всѧкъ дѣнь. И глголемъ тропарь: Сѧ высотѣ снзшѣлѧ сѣи блгодѣробне: И кондакъ: Аще ѡ гробѣ снзшѣлѧ сѣи безсмѣртне:

НА МАЛѢЙ ВѢЧЕРНИ.

Блѣкнѣвшѧ іерію, глголемъ: Хрѣтосъ воскресъ: трижды.

Тѧже псаломъ: Блѣкнѣ душѣ моѧ гдѧ:

На Гдѧ, возвѣхъ: стѣхѣры, на д, гласъ ѧ.

По: Нѣныхъ чинѡвъ:

Терпѣтъ хрѣтосъ члѣвоколюбенѡ ѡ славіа, ѣкоже ѡ крѣтъ прѣжде сегѡ, ѡ неправедное оубѣеніе, ѡзъ гроба триднѣвнѡ воскресѣи, печѣти не разрѣши, ѡ двѣремъ заключѣннымъ, оубѣннѡмъ предѣтѣвъ ѣкѡ всесѣленѧ. [Дѣжды].

Ауминѡ невѣрствіе, мѣроспѣсительное бѣгѡвѣка слова, ѣже ѡзъ ѧдскѣхъ пренспѡднѣхъ востаніе оубѣрѣетъ, ѣзвы рѣкъ ѡ ногѣ дѣрзостнѣе ѡслазѣвшее ко оубѣрѣнію мѣркомѣ, деснѣцею любопытною.

Собраннымъ стрѧхомъ, ѡже ѡ стрѣстѣ твоѣѧ, апломъ слово, ѡ двѣремъ заключѣннымъ вnezѧпѣ совшѣлѧ сѣи посредѣ ѡхъ, мѣрѣ дѣрѣѧ, ѡ дшмѣ прочѣзѧѧ ѡслазѣти чѣтнѣѧ рѣбрѣ твоѡхъ ѣзвы.

Глава, ѿ нынѣ, гласъ ѿ:

По востанїи твоѣмъ гд̄и, собраннѣмъ оученикомъ твоимъ, ѿ двѣремъ заключеннымъ, посреде стѣлъ єси, миръ подад̄ имъ. оубѣрихса же ѿ дшмы, видѣнїемъ рѣкѣ ѿ рѣбръ твоихъ, гд̄а ѿ бга тѣ исповѣда, сп̄сающаго оуповающихъ на тѣ члвчколюбче.

Свѣте ти́хїй:

Прокіменъ: Гд̄ь воцр̄иса:

На стѣхѣхъ: стѣхирь, гласъ ѿ.

Пѣ: Дѡме єнфр̄адѡвъ:

Оуспитнѣми чѣтymi пойте со агглы члвчцы воскресшаго триднѣкнѡ ѿ грѡба, ѿ миръ сокозвѣгшаго.

Стѣхъ: Похвалѣ, іерлїме, гд̄а: * хвалѣ бга твоего, єѡне.*³³

Ивнѣса єси сщ̄еннымъ твоимъ сп̄се ап̄шмъ, двѣремъ заключеннымъ, тѣми ѡбновлѣд̄ намъ вжтвенный твоѡ дх̄ъ.

Стѣхъ: **И**кѡ оубрѣпн̄ верєн̄ вратъ твоихъ, * ѿ блг̄вн̄ с̄ны твоѡ в тевѣ.*³⁴

Нынѣ тѣ всецр̄ю, видѣвше не очїма, но сердечною любовїю, бга вѣровавше, в тѣнїихъ величѣемъ.

Глава, ѿ нынѣ, гласъ ѿ подобенъ тойже:

Даѣши, ѿ! ѿзбавителю, миръ людемъ твоимъ, ѿ долговъ разрѣшенїе, мл̄твами всечѣтывъ, ѿ єдїныѡ вѣгомѣре.

Тѡже: Нынѣ ѡп̄дцѣѣши: Трисѣѡе. По Очѣ нашъ:

Тропарь, гласъ ѿ:

Запечатанѣ грѡбѣ, * жнвѡтѣ ѡ грѡба возсїлѣ єси, хр̄тѣ вѣже, * ѿ двѣремъ заключеннымъ, * оученикомъ предстѣлѣ єси, * всѣхъ воскреснїе: * дх̄ъ правый тѣми ѡбновлѣд̄ намъ, * по велицѣй твоѡй мл̄ти.

³³* Пс. 147,1.

³⁴* Пс. 147,2.

[Зрї] Подобáетъ вѣдати: ꙗ́ще ли гдѣ нѣсть вѣнїа въ недѣлю: въ сѣвѣтѣ вѣчера на повечерїи по тристѣомъ кондáкъ трїѡдн прáздника: Слава, и нынѣ: Пáсхи: ꙗ́ще и во грѣбъ: Снѣ же глголемъ и до ѡдánїа пáсхи.

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧЕРНИ.

Повнегда блгвѣти іерію. Хрѣтосъ воскресъ: трїжды. И љбїе поэмъ предначинáтельный ѡгаломъ: Блгвѣ дшѣ моã гдã: съ пѣнїемъ, ꙗ́коже ѣсть ѡбывáй: И по исполнѣнїи сггѡ, стїхословнмъ: Блжѣнъ мѡжъ: Вадїемъ ѧ-ю ксїѡ.

На Гдн, воззвáхъ: поставимъ стїхѡвъ ї, и поэмъ стїхїры самоглсны нѡвыа недѣли, глãсъ ѧ. [Іѡáнна монаха]:

Дверемъ заключѣннымъ, оуѣникѡмъ собрãннымъ, вшѣлъ єсїи вnezáпѣлѣ вcesїльне іисе бже нáшъ, и стáвъ поредѣ нѣхъ мїръ дáвъ, иполнилъ єсїи сгãгѡ дхã: ждáти же повелѣлъ єсїи, и ннкáкоже разлчáтися ѡ іерлїма, дондеже ѡблекѣтися єже съ высоты сїлою. тѣмже вопїемъ тн: просвѣщѣнїе и воскреснїе и мїре нáшъ, слава тебѣ. [Двáжды].

По днѣхъ ѡсмїхъ востáнїа твоегѡ, гдн, гáвїлся єсїи оуѣникѡмъ твоимъ на мѣстѣ, идѣже бáхѣ собрани, и возгласївъ и́мъ: мїръ вáмъ, невѣрѡщемѣ оуѣникѣ рѡцѣ показáлъ єсїи, и пречѣтѡе ребрѡ. Ѧнъ же вѣровавъ вопїáше тебѣ: гдѣ мой и бгъ мой, слава тебѣ. [Двáжды].

Аомã, глголемый близнеца, не вѣ съ нїми, єгда вшѣлъ єсїи, хрѣтѣ, заключѣннымъ дверемъ: тѣмже и не вѣроваше речѣннымъ ємѣ, ѡ невѣрїа въ вѣрѣ и звѣстѣвѣл. не неподѡбнлъ же єсїи блже, показáти ємѣ пречѣтѡе ребрѡ твоѡ, и рѡкѣ и ногѣ гáзкы: Ѧнъ же ѡсзáвъ и вїдѣвъ, исповѣда тебѣ быти бгã не нáга, и члвѣка не прѡста, и вопїáше: гдѣ мой и бгъ мой, слава тебѣ. [Двáжды].

Оуѣникѡмъ сомнáщымся, во ѡсмїй дѣнь предстã сїсъ, идѣже бáхѣ собрани, и мїръ дáвъ, двомѣ возопї: прїндн ãплѣ, ѡсзжн длãни, въ нїхъже гвѡздã вонзѡша. Ѧ добрѡе невѣрїе двминѡ, вѣрнїхъ єрцã въ познãнїе приведѣ, и со стрãхомъ возопї: гдѣ мой и бгъ мой, слава тебѣ. [Двáжды].

[Ἰνυ στίχηры,] гл҃сз в̄:

По востаніи твоёмъ, гдѣ, собраннымъ оученикомъ твоимъ, и двѣремъ заключеннымъ, посреде стѣлъ сѣи, мѣръ подадѣ имъ. вѣровавъ же и дѡмѣ зрѣніемъ рѣкъ и рѣбръ твоихъ, гдѣ и бѣга тѣ исповѣда, спасающаго оуповающихъ на тѣ члѣвѣколюбче. [Ѹдїножды].

Двѣремъ заключеннымъ, представъ иисъ оученикомъ, безстрашїе и мѣръ дадше, тѣже гл҃голетъ дѡмѣ: почтѣ не вѣрдеши, ѣкѡ вокрѣсѡхъ и зъ мѣртвыхъ; принесѣ сѣмѡ рѣкъ твою, и вложѣ въ рѣбра моѣ, и вѣждь. тебѣ бо невѣрдоущѣ, вси навѣкѡша страсти и вокрѣнїе моѣ звѣати съ тобою: гдѣ мой и бѣга мой, слава тебѣ. [Ѹдїножды].

Слава, и нынѣ, гл҃сз Ѹ. [Ἰωάνна μονάχα]:

Двѣремъ заключеннымъ, пришѣлъ сѣи хр҃тѣ ко оученикомъ, тогда дѡмѣ смотрительнѡ не ѡверѣтеса съ ними. гл҃голаше бо: не имѣ вѣры, ѣще не оубѣждѣ и ѣзъ вѣки. оубѣждѣ рѣбрѣ, ѡснѣдѣ же и зѣде кровь, вода, крещенїе. оубѣждѣ ѣзѣ, ѡ неѣже и сѣлѣ великїи стрѣпы члѣвѣческїи. оубѣждѣ, кѣкѡ не бѣ, ѣкоже дѣхъ, но плѣтъ и кѡсти. смѣртъ поправѣи, и дѡмѣ оубѣрнѣи, гдѣ слава тебѣ.

Входъ. Свѣте тїхїи:

Прокїменъ днѣ: Гдѣ воцрѣса.*³⁵

На лїтїи: стїχηры, гл҃сз д̄:

Гдѣ, нестерпимымъ твоегѡ вѣтѣлѣ блистанїемъ, двѣремъ пришѣлъ сѣи заключеннымъ сѣщымъ, и стѣвъ посреде оучениковъ, рѣбрѣ ѡбнажїлъ сѣи, и ѣзѣ твоєю рѣкъ и ногѣ стрѣпы ѣвлѣа: печаль же и скорѣвь разрѣшѣа, ѣвѣ возгласїлъ сѣи: имже ѡбразомъ во мнѣ вѣдите, Ѹ! дрѣзи, плѣти прїѣтїе, не дѣха ношѣ сѣстество. сомнѣцемдеса же оученикѣ, повелѣвалъ сѣи ѡсзѣати трѣпетнѡ, рѣкѣ: испытавъ всѣ, градїи, прочее не сѣмнїса. Ѹнъ же ѡщѣщїа рѣкою твоєю сѣгѣбое сѣщество, со страхомъ копїѣше вѣрнѡ, вѣрою вѣкомъ: гдѣ мой и бѣга мой, слава тебѣ.

Гл҃сз ӣ:

^{35*} о (не)читању Паримијѣ се ништа не напомиње ни у „Цветном триоду“ ни у „Типик(он)у“.

Прикоши́са дшмò ребрѹ рѹкòю, гл̑голетѹ хр̑тòсѹ, и́ Ѹбразы гвоздѣй
пр̑инд̀и ѡсѡж̀и, вѣрою испытай, и́ бѹди ми вѣренѹ, и́ не бѹди
невѣренѹ. дшмá же пѣрстомѹ гáкѡ прикоши́са вл̑цѣ, вельми возопи́: ты
бг̑ѹ мой и́ гд̑ь, бл̑гòштрòбне слава тебе́.

Слава, и́ нынѣ, гл̑сѹ н̑. [Анатòлиа]:

Двѣремѹ заключѣннымѹ, о҃чникòмѹ собр̀аннымѹ, предста́ сп̑сѹ, и́дѣже
бѹа́хѹ собрани, и́ стáвѹ посреде́ и́хѹ, гл̑голетѹ дшмѣ: пр̑инд̀и ѡсѡж̀и,
и́ виждь Ѹбразы гвоздѣй, прости́ри рѹкѹ твою́, и́ косни́са ребрѹ моемѹ, и́
не бѹди невѣренѹ: но вѣрою проповѣжда́, ѣже и́з мѣртвѹхѹ моè воскрес̀иè.

На ст̑хòвнѣ: ст̑х̑иры, самогласны, гл̑сѹ д̑:

Ѹ! преслáвнагѹ чдесè: невѣр̑иè вѣрѹ и́звѣстн̑ю род̑и. рѣкѹ бо дшмá:
я́ще не вижда́, не имѹ вѣры. ѡсѡзáвѹ же рѣбра, бг̑ослòвнѹ
воплòтн̑вшагòсѹ, тогòжде с̑на бж̑їа познà, гáкѡ пострада́вша плòтн̑ю,
проповѣда́ воскрес̀шагò бг̑а, и́ возопи́ свѣтлымѹ гл̑сомѹ: гд̑ь мой и́ бг̑ѹ
мой, слава тебе́.

Ст̑х̑ѹ: Похвал̑и, и̑ерл̑ме, гд̑а: * хвал̑и бг̑а твоегò, с̑иòне.*³⁶

Ѹ! преслáвнагѹ чдесè: Ѹгн̑ò с̑ѣно косн̑вшееѹ сп̑сѣса влож̑нѹ бо
дшмá во Ѹгн̑еннаа рѣбра рѹкѹ и́иса хр̑тá бг̑а, не ѡпал̑иса
ѡсѡзàн̑емѹ. дш̑и бо слòвѣр̑ство прелож̑и на бл̑говѣр̑иè, тѣплѣ возопи́ ѡ
глуб̑инн̑и дш̑евн̑ым: вл̑ка ты́ с̑иò и́ бг̑ѹ мой, и́з мѣртвѹхѹ воскрес̀и́и,
слава тебе́.

**Ст̑х̑ѹ: Гáкѡ о҃крѣп̑и вер̑и врат̑ѹ твою́хѹ, * и́ бл̑в̑и сыны твоѡ вѹ
тебе́.*³⁷**

Ѹ! преслáвнагѹ чдесè: ѝѡáннѹ на пѣрси слòва возлежè, дшмá же
рѣбра ѡсѡзàти сподòбиса: но Ѹвѹ о҃бѹ ѡн̑д̑а́ ст̑рáшнѹ
бг̑ослòвн̑а гл̑бòкое и́звлечè смòтр̑н̑иè: Ѹвѹ же сподòбиса тайнона́дч̑ити
нáсѹ. предста́вл̑аетѹ бо показàн̑иá гáснѹ востàн̑иá с̑г̑ѹ, коп̑л̑а: гд̑ь мой и́
бг̑ѹ мой, слава тебе́.

Слава и́ нынѣ, гл̑сѹ с̑:

^{36*} Пс. 147,1.

^{37*} Пс. 147,2.

Члѣвѣколюбче, вѣліе ѿ безприкладное мно́жество щедрѣтъ твои́хъ: ꙗ́кѡ долготерпѣлѣзъ єси, ѿ ѿдѣи́и зашлѣемь, ѿ ἀπὸ ἠμεζάемь, ѿ ѿ μετáющиѣа тебѐ многонепытѣемь, кáкѡ вопло́тилѣа єси; кáкѡ распáлѣа єси, безгрѣшне; но враздѣмѣ ны ꙗ́кѡ δωμῶ вопі́ти тебѐ: гдѣ мой ѿ бѣзъ мой, слава тебѐ.

Тáже: Нынѣ ѿпѣщáешн: Трисѣ́ое. Ὅче нáшз:

На блѣвѣніи хлѣвѣвѣз: тропáрь, глáсз ꙗ́:

Запечатанѣ грѣбѣ: [Трѣ́жды.] [Писанѣ на Мáлѣи вечерни.]

Ἦ чтѣніе дѣвѣниѣи еἴтихъ ἀπὸ. Читѣтѣа же дѣвѣниѣа ѿ начáла: ѿлн̄ бесѣды златоустѣаго ѿ начáла.

[Зрн̄] Ἴще нѣсть вѣдѣніа, по Нынѣ ѿпѣщáешн: ѿ по Ὅче нáшз: Тропáрь: Запечатанѣ грѣбѣ: Ἦ ѿпѣтѣа. Во оὔтрѣи же поэмѣ полѣнощниѣу воскресѣнѣю, на нѣйже поэмѣ канѣнѣз трѣ́чний, Ѹкѣтѣнѣа ѿ-го глáса, пѣвáемый по полѣнощниѣѣ. По канѣнѣѣ же дѣстѣѣно єсть: трѣ́ное. Ἦ прѣче. Трисѣ́ое. По Ὅче нáшз: Тропáрь: Запечатанѣ грѣбѣ: Гдѣ помíлѣи. м̄. Слава ѿ нынѣ: Читѣнѣишѣю херѣвѣмѣз: Стѣ́ихъ: Бѣже оὔщѣдри ны: Ἦ мѣтѣа: Всемо́щѣа ѿ живѣотѣворáщѣа: Ἦ ѿпѣтѣа.]

[Ἦ Ὕтрѣни.]

По скончáнии же чтѣніа, глѣголемѣз шѣстоуѣáлмѣе.

Ἦ по ѿполнѣніи еἴхъ: єкѣтѣнѣа велíкаа.

На бѣзъ, гдѣ: поэмѣ тропáрь прáздника, глáсз ꙗ́:

Запечатанѣ грѣбѣ: [Трѣ́жды.]

По ѿ-мѣ стѣ́хѣслѣвѣи: еѣдáленѣз, глáсз ѿ.

Пѣ̄: Кáмени запечатанѣ:

Стѣраха рáди ѿдѣи́ска, сокровѣннѣмѣз оὔчннѣкѣмѣз, ѿ вѣз еἴѣнѣѣ собрáннѣмѣз, вшѣлѣз єси кѣз нѣмѣз, блѣже, ѿ стáлѣз єси посредѣѣ ѿхъ, двѣремѣз заклучѣннѣмѣз радѣстѣотѣворáи ѿ показáлѣз єси ѿмѣз рѣѣѣѣ, ѿ прѣчнѣстѣихъ твои́хъ рѣвѣрѣз ѿзѣвы, глѣголѣ невѣрѣвѣющѣемѣз оὔчннѣкѣз: принѣси рѣѣѣѣ твою ѿ ѿпытáи, ꙗ́кѡ сáмѣз ѿзѣ єсь, тебѐ рáди постѣрадáвѣи.

Слáва, ѡ нынѣ, тóйже.

И чтéніе прáздника.

По ѳ-мъ стїхослóвїи: сѣдáленъ, глáсъ ӑ.

Пѣ: Грѡбъ твоѡ сїсе:

Предстáлъ єси животѣ, двѣремъ заключѣннымъ, хрїтѣ, оўчникѡмъ, и рѣбра показáвъ и рѡцѣ твоѡи и нѡзѣ твоѡи, єже ѿ грѡба твоѡ востáніе предѡвѣрáа: но дѡмà не ѡвѣрѣтеса, тѣмже гл̆голаше: ѡце не оўзрѣ єгѡ, не вѣрѡю словесѣмъ вáшымъ.

Слáва, ѡ нынѣ, тóйже.

И чтéніе прáздника.

[Величáніе:

Величáемъ тѣ, * живодáвче хрїтѣ: * нáсъ рáди во ѡдъ сшѣдшаго * и сзговѡю всѡ вѡскрѣсѣвшаго.

Ψалѡмъ ѡзвѣранный:

Гд̆ь воцрѣса, въ лѣпотѣ ѡблечѣса: ѡблечѣса гд̆ь въ сїлѣ и препѡясса: **И**бо оўтвердѣ вселеннѡю, ѡже не подвижитса.*³⁸ **В**тѡ возгл̆голетъ сїлы гд̆ни, слышаны сотворїтъ всѡ хвалѣ єгѡ;*³⁹ и чѡдеса єгѡ сыновѡмъ члѣвчѣскимъ.*⁴⁰ **И** ѡзвѣлъ єси ны ѿ тьмы и сѣни смѣртныхъ.*⁴¹ **И**акъ сокрѡши врата мѣднаа, и верси желѣзные сломї.*⁴² **И** ѡзбáви ӑ ѿ растлѣнїй ѡхъ,*⁴³ и оўзы ѡхъ растерзà.*⁴⁴ **И**акъ оўслыша оўбѡгїа гд̆ь, и ѡкованныа своа не оўничижи.*⁴⁵ **В**остà ѡкв спà гд̆ь,*⁴⁶ и порази врагї своа.*⁴⁷ **И**акъ ѡчи гд̆ни на оўповáющыа на мл̆ть єгѡ.*⁴⁸

³⁸* Пс. 92,1.

³⁹* Пс. 105,2.

⁴⁰* Пс. 106,8 (15,21,31)б.

⁴¹* Пс. 106,14а.

⁴²* Пс. 106,14а.

⁴³* Пс. 106,20б.

⁴⁴* Пс. 106,14б.

⁴⁵* Пс. 68,34.

⁴⁶* Пс. 77,65а.

⁴⁷* Пс. 77,66а.

⁴⁸* Пс. 32,18.

Оуслы́шатн възды́ханіе ѡкованнѣхъ, разрѣши́ти сыны оумерцѣленнѣхъ.*49
 Да воискрѣснетъ бѣъ, ѡ расточа́тсѧ вразнѣ ѣгѡ, ѡ да бѣжа́тсѧ ѡ лица ѣгѡ.*50
 Сѣй де́нь, ѣго́же сотвори́ гдѣ, возра́ддемѧ ѡ возвесели́мѧ въ о́нь.*51
 Воскрѣ́снн, гдѣ бѣже мо́й, да вознесѣ́тсѧ рѣка твоѡ, не забѣди оубо́гнѣхъ
 твои́хъ до концѡ.*52 Гдѣ бѣже мо́й, во вѣкѣхъ исповѣ́мѧ тебѣ.*53

Сла́ва, ѡ ны́нѣ:

А́ллнаѣ́а, а́ллнаѣ́а, а́ллнаѣ́а, сла́ва тебѣ бѣже. [Три́жды.]*54

По полѹе́лен: сѣ́даленъ, гла́сѧ ѡ.

Пѡ: Грѡ́бѧ твоѡй сѣ́се:

Кѡгда моѡ рѣбра, ѡ ѣзвы гвозде́й, дѡмѡ, что́ не вѣрѣши моѡмѡ
 воскрѣ́ннн; гдѣ глѡ́лаше, воскрѣ́сѧ ѡ грѡ́ба, ѡвѣ́аѣмѧ а́плѡмѧ
 нензрѣ́еннѡ. близнецъ же вѣ́ровавѧ, вопі́аше создáтелю: бѣъ мо́й ѣсн ѡ
 гдѣ.

Сла́ва, ѡ ны́нѣ, то́йже.

Ѣ чтѣ́ніе прѡ́здника.

Посѣ́мѧ степѣ́нна, ѡ-ѡ антѣ́фонѧ ѡ-гѡ гла́са.

Прокі́менѧ, гла́сѧ ѡ:

По́хвалн, ѣрѣ́имѧ, гдѡ: * хвалн бѣа твоѡгѡ, сѣ́ѡне.*55

Сѣ́агѡ: І́акѡ оу́крѣпнѣ верѣ́нн вратѣхъ твои́хъ, * [ѡ блѣ́вн сыны твоѡ въ
 тебѣ.]*56

Всѡ́кое ды́ханіе:

Ѣвѣ́ліе оу́треннее воскрѣ́сно ѡ [ѡ матѣ́а, зачáло рѣ́сн].

49* Пс. 101,21.

50* Пс. 67,2.

51* Пс. 117,24.

52* Пс. 9,33.

53* Пс. 29,13.

54* додато из „Зборника црквених богослужбених песама ...“, стр. 667, 3. издање, Св. архијер. Синод СПЦ, Београд 2013. г.

55* Пс. 147,1.

56* Пс. 147,2.

Тáже: Воскрѣнїе хрѣтòво видѣвше: [Трїжды.]

Псаломъ ѿ. И цѣлованїе свѣта.

Тáже, [глáсъ ѿ]:

Слáва: Млѣтвами апѣловъ, млѣтвѣ, [ѡчїсти множества согрѣшенїй на́шихъ.]

И нынѣ: Млѣтвами вѣы, [млѣтвѣ, ѡчїсти множества согрѣшенїй на́шихъ.]

Помнѣнїи мѧ, вѣже, по велицѣй млѣти твоей, и по множествѣ щедротъ твоихъ ѡчїсти беззаконїе мое.*57]

Посѣмъ стїхїра:

Воскресъ иисъ ѿ гроба, ѣкоже прѣрече: даде́ намъ живòтъъ вѣчный, и велию млѣть.

Тáже [экѣнїа]: Спсїи, вѣже, люди твоѧ:

И ѡбїе: канòнъ прáздника, творенїе иѡáнна мона́ха, глáсъ ѿ.

Ирмòсъ по двáжды, тропарї же на ѿ.

Катавасїа: Воскрѣнїа дѣнь: ѿба лика вкѣпѣ.

Ѹ днесь начинаемъ гл҃голати: Поимъ гд҃ви: во всю́ пѣтдесѣтницѣ.

Пѣснь ѿ. Ирмòсъ:

Поимъ вси людиѣ, ѿ горька́ рабòты фараòни и́нла и́змѣншемъ, и во глубинѣ морстѣй ногами немòкрыми настáвльшемъ, пѣснь побѣднѣю: ѣкѡ прослáвнѣа.

Днесь веснà дѣшамъ, зане́ хрѣтòсъ ѿ гроба ѣкоже снѣце возсѣавъ триднѣвный, мрачнѣю вѣрю ѿгнà грѣхà на́шегѡ. того́ воспоимъ, ѣкѡ прослáвнѣа.

Црїца времѣнъ, свѣтоно́сномъ днѣ, днѣй же црїю ѣвстѣннѣйши дароносѣ, краситъ избранныа люди цр҃кòвныа, непрестáнно по́а воскресшаго хрѣтá.

57 Пс. 50,2.

Рратὰ смѣрти хр̄тѣ, нижѣ грѣбныа печлти, нижѣ ключи дверей тебѣ
Противишася: но воскрес предсталъ єси дрѣвѣмъ твоимъ влѣко,
 мѣръ дръвѣи, вслѣкъ оумъ пренмѣщѣ.

Пѣснь г. Ἰрмосъ:

Оутверди мене хр̄тѣ, на недвижимомъ камени заповѣдей твоихъ, и
 просвѣти ма свѣтомъ лица твоего: нѣсть бо стѣ паче тебе,
 члѣвѣколюбче.

Нѡвыа вмѣстѣ ветхихъ, вмѣстѣ же тлѣнныхъ нетлѣнныхъ,
Крѣтомъ твоимъ хр̄тѣ совершивъ насъ, во ѡбновленіи жнзи
 жителствовати достоинъ повелѣлъ єси.

Ро грѣбѣ заключенъ ѡписанною плѣтїю твоєю, неѡписанный хр̄тѣ
Воскрѣлъ єси: дверемъ же заключеннымъ, предсталъ єси твоимъ
 оученикомъ, всесильне.

Извы твоѡ хр̄тѣ, гаже колею претерпѣлъ єси за насъ, оученикомъ
Твоимъ сохранивъ, свидѣтельство показавъ єси твоего славаго
 воскреснїа.

Ἰпакоѡ, гласъ ѡ:

Икъ посредѣ оучениковъ твоихъ пришѣлъ єси спсе, мѣръ даѡ ѡмъ:
Ипрїиди ѡ къ намъ ѡ спси насъ.

И чтенїе въ бгословѣ, єгѡже начало: Ἠновленїемъ чтїтися:

Пѣснь д. Ἰрмосъ:

Велїа тайна твоего, хр̄тѣ, смотренїа: сїѡ бо свѣше провидѡ,
 бгозрительнѡ лѡвакѡмъ, ѡзшелъ єси, вопїаше тебѣ, во спсѣніе людей
 твоихъ, члѣвѣколюбче.

Желчи оубѡ вкдси, дрѣвнее вкдшенїе ѡцѣлѡа, нѡнѣ же съ сотомъ
Мѣда, просвѣщенїе подаѡ хр̄тѡсъ прасѡцѡ, ѡ своѡ сладоке причлстїе.

Радѡешися ѡпытлемеъ: тѣмже члѣвѣколюбче на сїѡ повелѣвллши
Домѣ, простирлѡ невѣрдоущѡ ребра, мїрови оубѣрлѡ твоѡ хр̄тѣ,
 триднѣвное востлнїе.

Богáтство почéрпъ ѿ сокровища некрáдомагъ бжѣтвеннагъ,
блáгодѣтелю, копїемъ прободѣннагъ твоегò ребра, премудрости и
разума наполнѣтъ мїръ близнѣцъ.

Твоѣ всеблáженный хвалитса азыкъ, ѿ! близнче, пѣрвый бо
блáгочїнъ проповѣдуетъ жиннодáвца їиса, бѣа же и гдá, ѿ
ѡсазанїа испóльса блг҃ти.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Ѿ нóци оутреннююце поемъ тà хр҃тѣ, ѿцѣ собезначáльна, и сїса дшз
нашихъ: мїръ мїрови подаждь, члвѣколюбче.

Предстáвъ дрдгѡмъ скорбáщымъ сїсѣ, пришѣствїемъ вєю ѿемлетъ
скóрбь, и и҃рати воздви́заетъ своѣмъ воискр҃нїемъ.

Ѿ! коистиннѣ похвалáемагъ дшмы стра́шнагъ начинáнїа,
дѣрзостнѡ бо ѡсаза̀ ребра, бжѣтвеннымъ о҃гнѣмъ блистающа.

Невѣрїе дшминò, вѣры родителное námъ показáлъ єси: ты бо всà
премудростїю твоею промыслáеши полéзну хр҃тѣ, їакъ
члвѣколюбецъ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Пррòка сїсѣ єси ѿ кїта, члвѣколюбче: и мене и҃зъ глбени
прегрѣшенїй возведи, молюса.

Дшмы не ѡста́влях єси вл̀ко, погрѣжаема глбениòю невѣрїа, длни
простѣръ на испытáнїе.

Гсѣ нашъ гл̀гòлаше: ѡсазáвше мà видите кѡсти плòть носáща,
азъ не премѣнїхса.

Рѣбра ѡсаза̀, и вѣровавъ познà дшмà, не сынъ въ пѣрвомъ вхòдѣ
твоемъ, сїсе нашъ.

Кондáкъ, гласъ и:

Дюбопáтною деснїцею, * жиннопода́тельница твоя̀ ребра * дшмà
испытà, хр҃тѣ бже: * созаклúченнымъ бо двѣремъ їакъ вшѣлъ єси,
* сз прóчими аплы вопїáше тебѣ: * гдѣ єси и бгѣ мой. **Їкосъ:**

Ктò сохрани оучничѸ длань тогда неспалимѸ, егда ко огненнымъ ребромъ пристѸпи гднимъ; ктò даде єи дерзость, и возможе ѡсвазати пламеннѸю кòсть, всаку неослажимѸю; яже бо не бы ребро силѸ подало брениѣи десницѣ, какѡ можаше ѡсвазати, страданьи поколебавша яже выше, и яже низѸ; сїа блгть дѡмѣ дадеца, єже сїа ѡсвазати, хрѣтòви же вопити: гдѸ єи и вгѸ мой.

СѸназарь въ недѣлю дѡминѸ.

Спїхї: Яже яда илн изъ гроба ключь не возбраняетъ,

Твоє спсе стремленїе, ключь дверей какѡ возбранитъ;

Ръ сїи день, въ недѣлю вторѸю по пасцѣ, ѡбновленїа празнѸемъ хрѣтòва воскресїа, и сѣагѡ апла дѡмы ѡсвазанїе. Ѣновленїемъ оубѡ ѡбичай бѣ дрєвнїи бывати, на нѣкоторое ѡ нарòчитыхъ: лѣтѸ бо ѡкрѸжающѸ и той день, коньже тогда содѣано бысть навєдшѸ вєци ѡноа, памать творахѸ лѣтнїю, да не въ забвєнїе великаа бы дѣла были. ѢсїодѸ єврєи пєрвѣе пасхѸ въ галгалѣхъ сотвориша, чермнагѡ моря прехождєнїе ѡбновляюще. ѢсїодѸ сѣнь свидѣнїа имъ ѡбновлєтца, и многославнѡ. ѢсїодѸ црѣтво дѣдово, и инїа, да не по коемѸждо глгòлю: єлмà оубѡ всѣхъ яже въ житїи вєцєй израднѣе больше, и паче всакиа мысли дѣло, гднє воскресїе: не точїю на коєждо лѣто сїє празнѸемъ и ѡбновлємъ, но приснѡ и по ѡсмòмъ днї. Пєрвое оубѡ сегѡ ѡбновленїе, настоащаа недѣла, яже глгòлалася бы коисчннѸ и ѡсмїа и пєрваа. Ѣсмїа оубѡ, якѡ ѡ пасхи: пєрваа же, якѡ началò дрѸгїхъ. И Ѣсмїа пакн: якѡ во ѡбразѸ вчиняетца безконєчнагѡ ѡнагѡ днє, иже въ бѸдѸщемъ вѣцѣ, иже пєрвїи, и єдинъ бѸдетъ всаку, ни нòщїю разсѣкаємъ. Сїа оубѡ ѡ ѡбновленїихъ: а яже ѡ дѡмѣ, сїце бысть: хрѣтѸ коньже день воскресє, поздѣ оучникѡмъ явльшѸца, не вашє дѡмà, не оу сз прòчнннн совокѸпльсà, стрãха ради їздєйска. Тãже помалѣ нашєдъ, оубѣда хрѣтòва пришєствїе, не вѣрова, не оучникѡмъ токмѡ, якѡ того видѣша воскресша, но якѡ нижє ѡнїодъ воскресє гдѸ, и сїи єдинъ сын ѡ двоюнадєсатнїхъ. Блгòхїтросчнїи же вгѸ, и ѡ єдиномъ оубѡ сїце пєкїйсà, кѸпнѡ же и смòтрєнїемъ нѣкнмъ

большимъ, да и паче воскресѣнїе и по силѣ вѣдущимъ оубѣрится, ѡставь днїи Ѹсемь: да Ѹнаго любовь конечнѹ поветритъ, и паче невѣровавый вѣмъ вѣрѹ и звѣстншю подастъ воскресѣнїа, пакы приходитъ, и двѣремъ заключѣннымъ, ѣкоже прежде, сѹщѹ же и дѹмѣ, входитъ и мѣръ ѡбѣщаннѹ подавъ, посѣмъ къ дѹмѣ простирáется, и гл҃голетъ: принеси перстъ твоѹ сѣмъ, и виждь рѹцѣ мои, и принеси рѹкѹ твою, и вложи въ ребра моѹ, и не бѹди невѣренъ, но вѣренъ. Понѣже бо не точїю видѣнїемъ оубѣрится имѣлъ еси за привидѣнїе, но искоръ сѣи, и ѡслазаниа поманѹлъ еси. Показá же сѣмъ, ѣкѹ в негда сѣа гл҃голаше ко оучникѹмъ, бáше слыша: вложи рѹкѹ твою въ ребра моѹ. Гл҃влетъ же, ѣкѹ и широка бáше ѣже на ребрѣхъ ѣзва, ѣкѹ и рѹкѹ в нѹтрь вмѣщати. Ѹма же Ѹпаснѹ испытáвъ, и вѣрѹ прїимъ ѡслаженїемъ, поощáемъ бо бѣ сѣа зрѣти и творити Ѹнаго, яще и въ негл҃енномъ и ѡбоженномъ конечнѹ телесї, за и звѣщенїе зывáше: гдѣ мой и бг҃ъ мой. Ѹво оубо плѹти радн, Ѹво же бж҃твѹ радн. И хр҃тосъ къ немѹ гл҃голетъ: ѣкѹ видѣвъ мѹ вѣровавъ еси, блженн не видѣвшїи и вѣровавшїи. Близнецъ же гл҃голетъ дѹмá, илї занѣ съ др҃гїмъ роднѣа, илї за ѣже оубо мнѣтнѣа ѡ воскресѣнїи, илї занѣ сїце ѡ естествоа слѣплена бѣста емѹ двѹ перста рѹкѹ деснѣа, сїестъ среднїи, и ѣже предъ Ѹнѣмъ, гл҃големый оубоказательный: негли рѣкаъ бы ктѹ, ѣкѹ оубо мнѣтнѣа имáше, и съ сѣми ѡслазати. Ини же гл҃голютъ, ѣже и и звѣстнѣише, ѣкѹ ѣже дѹмá, близнецъ толкѹетъ. Второе сѣа гл҃венїе хр҃тѹко. Третье же бысть на мѹри тѣверїадстѣмъ въ ловленїи рыбѣ, егда и пици причастнѣа, бж҃твеннымъ Ѹгнѣмъ снѣдшейа, ѣкоже вѣсть сѣмъ, и звѣстнѣише воскресѣнїе представлáа. Тáже ко еммаѹсѣ гл҃влетъ. Пáтое въ галїлен, и едннѹнадецатици, ѣкоже гл҃голютъ, гл҃влетъ, дондеже вознесѣа, мнѹга и преестѣтвеннаа знáменїа творá, предъ оучникѹ по воскресѣнїи: не бѹ мнѹгимъ сѣа показоваше. Ѹставиша же сѣа всѹ еѹлїсти написати, занѣ не бѣ возмѹжно сѣа мнѹгимъ, и въ мѣрѣ живѹщимъ чл҃вѣкомъ слышати, ѣкѹ преестѣтвеннаа сѹща сѣлаѹ.

Твоегѹ аплá дѹмы мл҃твами, хр҃тѣ, бж҃е нашъ, помнѹи насъ. **И** мнѣнь.

Пѣснь з̄. Ἰρμός:

Образъ славити мѹсикійскому согласію созывающъ люди, ѿ пѣсней сїонскихъ поюще ѿчески ѿтроцы дѣдовы, мѹчителево разоріша слочестівое велѣніе, и пламень въ рѣсѣ преложіша, пѣснь воспѣвающе: превозносимый ѿцѣвъ и нашъ бже, блгвенъ єси.

Иакъ первый єсть дней и гдственный свѣтоносный сїи, коньже радоватиса достѡннѹ нѡвымъ и бжтвеннымъ людемъ съ трѣпетомъ: принѡсѣтъ бо и вѣка образъ, ѣакъ ѡсміца совершаа бѣдѹцагѹ, превозносимый ѿцѣвъ и нашъ бже, блгвенъ єси.

Единъ дерзновыи, невѣрною же вѣрою ѡблгодѣтельствовавыи насъ дѹма блзнецъ, рѣшѣтъ оубѹ мрачное невѣдѣніе всѣхъ концѣвъ, вѣрнымъ невѣрствіемъ, себѣ же вѣнецъ плетѣтъ ѣвѣ глгѡла: ты єси гдѣ, превозносимый ѿцѣвъ и нашъ бже, блгвенъ єси.

Не вѣе оубѣднѣвса дѹма ѡ востанїи твоэмъ, не низложиса: но несѹднѣтельное тцашеса показати сїе хртѣ, всѣмъ ѣзыкомъ. ѿонѣдѹже невѣрїемъ оубѣривъ, всѣхъ надчїи глгѡлати: ты єси гдѣ, превозносимый ѿцѣвъ и нашъ бже, блгвенъ єси.

Ео страхомъ рѣкѹ дѹма въ рѣбра твоѡ живонѡснаа, хртѣ, вложивъ, трѣпетенъ ѡщѹти дѣйство, сїсе, сѹгѹбое двѣмъ єстествома въ твѣѣ соединѡемыма неслѡннѹ, и вѣрою взываше глгѡла: ты єси гдѣ, превозносимый ѿцѣвъ и нашъ бже, блгвенъ єси.

Пѣснь ӣ. Ἰρμός:

Въ пламени ѿгненнѣ горѡщїа пѣщи сохраншаго дѣти, и во зрацѣ ѡггѡа снзшѣдшаго къ нїмъ: пойте гдѡ, и превозносїте єгѡ во вѣки.

Возжелѣвыи твоє радостное видѣніе, прѣжде не вѣроваше дѹма: сподобльса же тогѹ, бга и гдѡ тѡ нарицаше вѡко, єгѡже превозносїмъ во вѣл вѣки.

Претерпѣвшаго дѹминѡ невѣрїе, и показѡвшаго рѣбра, и тогѹ дланїю ѡмезанна бѣвша: пойте гдѡ, и превозносїте єгѡ во вѣл вѣки.

Твоє недóбноє сокрòвнице, оутáеное нáмъ Ѡвѣрзе дшмá: вѣслòвнвх
во азьыкомъ вѣно́снмъ: по́йте гдá, гл̀гòлаше, и превозно́сите
ѣгò во всá вѣки.

На д̄-й пѣсни: не поэмъ Чтнѣишю: но ірмòсх кійждо лїкх.

Пѣснь д̄. Ірмòсх:

Тебè свѣтлѣю свѣщѣ, и мѣрь бжїю, пречуднѣю слáвѣ, и вѣшшѣю вѣсѣхъ
твáрей, пѣсньми величáемъ.

Тво́й свѣтлый дѣнь и пресвѣтлый, хр̀тє, всесвѣтлѣю блг̀тъ, вòньже
красный добрòтою оуч̀никòмъ твоимъ предстáлъ єси, вх пѣснєхъ
величáемъ.

Тебè врѣнною длáнию ѡсáзáема вх рѣбра, и не ѡпáливша сїю, ѡгнѣмъ
невещѣствєннагѡ бжѣтвєннагѡ сщѣствá, вх пѣснєхъ величáемъ.

Тà їакѡ бгá иъз грòба воскресша, хр̀тá, не ѡчїма вїдѣвше, но
сердѣчною лѹбòвїю вѣрòвавше, пѣсньми величáемъ.

Катакáсиá: Свѣтїсá, свѣтїсá: И поклòнх.

Тáже, Сп̄х гд̄ь бг̄х нáшх: на глáсх ã. [Трїжды.]

Ѣзàпостїлáрий, глáсх ã.

Пò: Нѣо свѣздáми:

Монѣх оудòвх р̀кòю твоєю испытáкый їзвы, не не вѣрѣи мнѣ
дшмò, оу́звлєнномѣ тебè рáди: со оуч̀никѣ єдннòмѣдрєствѣи, и
живѣщáго проповѣдѣи бгá. [Двáжды.] **Слáвa, и нынѣ:**

Днѣсь вєснà блгòдхáетъ, и нòвaмъ твáрь лнкѣетъ: днѣсь взнмáютсá
дклѹчнè двєрєй, и невѣрїá дшмы дрѣгá вòпїюцá: гд̄ь и бг̄х мòй.

На хвалїтєхъ: стїх̀ры, на д̄, глáсх ã.

Пò: Прєхвáльнїи мѣснїцы:

По єже иъз грòба твоэмъ стрáшномъ, жнзнòдáвчє, востáнїи, їáкоже
печáтєй не разрѣшїлъ єси, хр̀тє, грòбныхъ: тáкѡ заклѹчѣннымъ
двєрємъ вшєлъ єси кх прєслáвнымъ áплшмъ твоимъ, рáдостòтворà иъхъ, и
прáкый тво́й дх̄х подáл и́мъ, зà безмѣрнѣю твою мл̄ть.

Аωμὰ ἤγε ἢ βλιζνέцз не вѣ прише́лз, εἰδὰ тѵ оὔѳниқомз гаві́лса εἰὴ гд̄и. тѣмже не вѣрова твоемḡ воскресѣнію, ἢ вѣдѣвшымз тὰ κοπίаше: а́ще не вложḡ перста вз рѣбра εἰγὼ ἢ гвоздѣй гзвы, не вѣрдою, гакω востáлз εἶсть.

Икоже хощеши ωмажи, хр̄тосз дшмѣ вопі́аше: вложи рѣкḡ, ἢ познай мὰ кѵсти нмѡца ἢ земно́е тѣло, ἢ не бди невѣренз, равнω же со инѣми оὔвѣрнса. Ѿнз же возопи: бг̄з мой ἢ гд̄ь тѵ εἰὴ, слава востáнiю твоемḡ. **Слава, гласз 5:**

По днѣхз Ѿсмѣхз востáнiа твоегὼ и́нсе цр̄ю, εἰдннорѡдный слѡве Ѿѳiй, гаві́лса εἰὴ оὔѳниқомз твоимз, заключѣннымз двѣремз, мiрз твоѡ подад, ἢ невѣрдоцемḡ оὔѳникḡ знамѣнiа показáлз εἰὴ: прiиди ἢ ωмажи рѣцѣ ἢ нѡзѣ, ἢ нетлѣннаа моа рѣбра. Ѿнз же вѣровавз, вопі́аше тебѣ: гд̄ь мой ἢ бг̄з мой, слава тебѣ. **И нынѣ:**

Преблг̄венна εἰὴ, [бѣ дѣо, воплѡцшнмз бо са нзз тебѣ адз плѣнiса, адáмз возвáса, клáтва потребiса, εἰва свобѡдiса, смѣрть оḡмертвiса, ἢ мы ωжнхѡмз. тѣмз воспѣвáюще вопі́емз: блг̄венз хр̄тосз бг̄з. блговолиқый тáкω, слава тебѣ.]

Славослѡвiе вели́кое. И трѡпарь прáздника. Ѹктснiй, ἢ ѡпдстз.

И́А ЛIТУРГIИ.

Вѣдомо бди, гакω ѡ недѣли нѡвыа ἢ до ѡдáнiа прáздника пасхи, началѡ лiтургiй сiце бывáетз:

По εἰже рсцi дiаконḡ: Блг̄ви вл̄ко: И iерѣю: Блг̄вѣно цр̄тѡ: Поэтз iерѣй: Хр̄тосз воскресѣ: трiжды, вѣсь трѡпарь кромѣ стiхѡвз. Да воскреснетз бг̄з: Тáже, εἰктенiа, ἢ прѡчaa лiтургiй.

Во блжѣннахз, поэмз ѡ канѡна прáздника пѣсьн̄ г-а ἢ 5-а.

По вхѡдѣ трѡпарь, [гласз 3]: Запечатанḡ грѡбḡ:

Слава, ἢ нынѣ: кондáкз, [гласз и]: Любопiтнѡу деснiцею:

Прокіменъ ѱлмъ, гласъ г:

Велїи гдѣ нашъ, и велїа крепость ѣгво, * и разумъ ѣгво нѣсть числа.*58

Стїхъ: Хвалїте гдѣ, ѣкѡ блгъ ѱаломъ: * бгѡви нашемѹ да оусладїтсѣ хваленїе.*59

ѱлмъ въ дѣанїихъ, зачало дї: Рѹкѣми ѱлмъ:

ѱлмъ ѱлмъ, гласъ ѱ.

Стїхъ: Прїидїте, возрадѡмсѣ гдѣви, * воскликнемъ бгѹ спїсателю нашемѹ.*60

Стїхъ: Ѣкѡ бгѹ велїи гдѣ, * и црѣ велїи по всѣй землїи.*61

Ѳлїе ѱ іѡанна, зачало ѣ: Ѳцѹ поздѣ въ день тѡй.

Вмѣстѡ достѡнно ѣсть: поэмъ:

Ѳггъ вопїаше блгчнѣй: Свѣтїсѣ, свѣтїсѣ:

Ѳгдѣ же речѣтъ іерей: Со страхомъ вѣїимъ: **И мы:** Блгбѣнъ градїи во ѱма гдѣне, бгѹ гдѣ и гвїсѣ намъ. **Іерей:** Спїсї бжѣ люди твоѡ: **И мы** вмѣстѡ тропарѡ: Вндѣхомъ свѣтѹ истинный: **поэмъ:** Хрїтѡсѣ воскресѣ: ѣдиножды: и до ѡданїѣ пасхи. Бывѣетъ же и прочее лїтѹргїи по ѡбвѣчаю. Во ѡпдѣтѣ же ѣгдѣ речѣтъ: **Слѡва твѣ хрїтѣ бжѣ, оупованїе наше, слѡва твѣ. И мы:** Хрїтѡсѣ воскресѣ: трїжды.

Прнчáстєнъ:

Похвалї, іерлїме, гдѣ: * хвалї бгѣ твоєгѡ, сїѡне.*62 **ѱлмъ ѱлмъ. [Трїжды.]**

Ѳпдѣтъ лїтѹргїи по ѡбвѣчаю.

На трапѣзѣ бывѣетъ оутѣшенїе вратїи велїе.

58* Пс. 146,5.

59* Пс. 146,1.

60* Пс. 94,1.

61* Пс. 94,3.

62* Пс. 147,1.

ἸΒΑΘΙΣΤΑ ΕΤΟΜΥ ἸΠΛΥ ΑΩΜΨ.*63

Κονδάκζ ἁ.

ΩЗбранный самовидче слова и свидѣтелю εγω славный, * даже до послѣднихъ земли бѣговѣстѣлаз εси вѣрѣ твою: * εγωже раны ѡзωσαζαхъ, сѣи εστι гдѣ и бгъ. * тѣмже и нынѣ, созерцаѣи нами незримая, * за взыскующыя вѣры молиса, да зовемъ ти: * **Р**άδῡσα, ἰπλε δωμο, невѣριεμъ добрымъ вѣрѣ οὔτverδίνυи.

Ἰκοςζ ἁ.

ΩГгломъ невѣдомое таинство позналаз εси, плоть бга жѣва дерзновѣнною десницею ωσαζα, тѣмже, οὔτverδίνυσα и дивѣща, зовемъ ти: **Р**άδῡσα, ἰακω дерзновѣнѣ твоѣ бгъ предѣвѣде: **Р**άδῡσα, ἰακω на служѣнѣ своѣ тѣ предѣстави. **Р**άδῡσα, ἰακω невѣриѣ твоѣ не ωδѣнѣса: **Р**άδῡσα, ἰακω вѣра твоѣ οὔтverδίνυσα. **Р**άδῡσα, ἰακω хрѣтосъ вз ликъ ἰπльскѣи тѣ и збрѣ: **Р**άδῡσα, ἰακω стѣпы твоѣ по словесѣи своемῡ направи. **Р**άδῡσα, ἰακω οὔтverδίνυσα ко οὔтverδίνυμъ тебѣ бысть вжѣе вѣщѣнѣе: **Р**άδῡσα, ἰακω приклонѣса гдѣ къ любовѣтѣнагѡ перста ωσαζѣнѣю. **Р**άδῡσα, ἰπλε δωμο, невѣριεμъ добрымъ вѣрѣ οὔтverδίνυи.

Κονδάκζ β.

ΩЛовеса каша ω гвлѣнѣи коскрѣшагѡ недовопрѣѣтельна ми гвлѣютса, вопѣше δωма инымъ οὔтverδίνυμъ: ѡце не виждаз на ρѣкѣ εγω ἰазвы гвздинныя, и не вложз перста моегоъ въ рѣбра εγω, не дерзнз взыкѣти семῡ: **Ἰ**λληδѣа.

^{63*} утвержен Свештеним Синодом Руске Православне Цркве 25.12.2012. г. (журнал № 129).

Ікоуз ѿ.

Вѣдѣмъ недоразумѣаемый догматѡвъ вѣры разумѣти ѿцѣце, вопрошѣемъ въ смѣтѣнїи: во двоѡ ѣстѣствѣ ѣдино лицѣ какъ црковь мѣдрствѣтъ ѿ воспѣвѣтъ; ѡвѣче невѣрїемъ твоимъ, апле, оуѣвѣрѣемъ въ сѣмъ, възывѣемъ: **Радѣмъ**, ѣкакъ хрѣтосъ ѣдинъ хлѣбъ съ тобою вкѣи: радѣмъ, ѣкакъ ѣдино снѣце надъ вѣма возсѣд. радѣмъ, ѣкакъ хлѣбомъ истинны многѣ насытилъ ѣси: радѣмъ, ѣкакъ снѣце правды возлюбилъ ѣси. радѣмъ, ѣкакъ ѣдинъ источникъ въ напои: радѣмъ, ѣкакъ ѣдина смоковница тѣнь вѣмъ даде. радѣмъ, ѣкакъ рѣкѣ блгѣти источилъ ѣси: радѣмъ, ѣкакъ не безплодна смоковница показѣла ѣси. **Радѣмъ**, апле двмо, невѣрїемъ добрымъ вѣрѣ оутвердѣвый.

Кондѣкъ ѿ.

Вѣдѣ вѣшнагѡ вѣдѣ возмѡжна ѣтъ, вопїѣше двма: мѡжетъ бо ѿ оумѣршѣмъ воскресѣти, ѡвѣче какъ смѣрти прѣшѣнѣмъ сѣи, ѣмѣже подобѣтъ воспѣвѣти: **Аллилѣа**.

Ікоуз ѿ.

Вѣдѣмъ гѡпрїѣтнѣ двѣ прозрѣ мѣнецъ, во чрѣвѣ ѣлїсаветинномъ сѣи: мѣ же, ѡчи ѿмѣце, не зрѣмъ блгѣмъ двла гдѣна, ѡвѣче слово хрѣтово, апле речѣнное: блжѣннѣи не вѣдѣвшѣи ѿ вѣровавшѣи, помнѣемъ съ надеждою, ѿ такъ сѣмъ възывѣемъ: **Радѣмъ**, сѣсѣнѣмъ возжелѣвый: радѣмъ, ѣкакъ прѣрѡки чѣннаѣ оузрѣлъ ѣси. радѣмъ, ѣкакъ оутрѣченнаѣ възыскѣвый: радѣмъ, ѣкакъ сѣсѣтелѣ ѡбрѣлъ ѣси. радѣмъ, свѣтомъ мѣра просвѣщеннѣи: радѣмъ, ѣкакъ нѣбо ѡверзѣла тѣи. радѣмъ, словомъ ѡчимъ оумѣдрѣннѣи: радѣмъ, ѣкакъ тѣинны црѣтѣѣ ѡкрышѣла тѣи. **Радѣмъ**, апле двмо, невѣрїемъ добрымъ вѣрѣ оутвердѣвый.

Кондѣкъ ѿ.

Вѣдѣмъ вѣдѣмъ ѿмѣю помышлѣнѣи ѣмнѣтѣльныхъ, вопїѣше двма: какъ бо во грѣбѣ положѣнъ бѣтъ по водамъ ходѣвый ѿ лѣзара воскресѣвый, ѣмѣже ѣзъ желѣю воспѣти: **Аллилѣа**.

Їкоєѡ ѿ.

Влышаша оубо пастырие аггловъх, поющихъ мѣнца сѣса, и шедше, поклонишася ѿмѹ: мы же, оуши и мѹще, не внемлемъ гласѹ гдѣню, ѡбаче на твое предстательство, апѣ, оуповаемъ и зовемъ ти: **Р**адѹиѣсѡ, въ кораблѣ со хрѣтомъ ходивый: радѹиѣсѡ, по волнамъ ходящѹ поклонивыйсѡ. радѹиѣсѡ, мрежею хрѣтовою оуловленный: радѹиѣсѡ, въ ковчегѹ спсѣнїѡ стѹпникый. радѹиѣсѡ, ѣкѡ воды невѣрствѡ не поглотѣша тѡ: радѹиѣсѡ, ѣкѡ вѹра сомнѣнїѡ тѡ не потопи. радѹиѣсѡ, ѣкѡ хрѣтоєѡ надѹ бездною тѡ оудержѡ: радѹиѣсѡ, ѣкѡ десницѹ еѡ ѣзвою ти прострѣ. **Р**адѹиѣсѡ, апѣ дѡмѡ, невѣремъ добрымъ вѣрѹ оутвердивый.

Конѡѡѡ ѿ.

Вготѣной звѣздѣ послѣдоваша волкѣи, вопїѡше дѡмѡ: тѡкѡ и ѡзѡ вожделѣю слѣдовати тебѣ, гдѣи и вѣѣ мѡи: даждь ми тѡкомѡ прикоснѹтисѡ ти, да и ѡзѡ воспѡю: **А**ллилуїѡ.

Їкоєѡ ѿ.

Вары принесѡша халдѣестѣи ѡтроцы сѣдѡщемѹ на рѡкѹ дѣвичѹ создателю тѡари, мы же, рѡцѣ и мѹще празны ѡ дѣлѡхъ бл҃гнѣхъ, кѡкѡ пристѹпимъ къ семѹ, вѣры просѡще, ѡще не апѣла дѡмѹ поминѡюще и тѡкѡ ѿмѹ зовѹще: **Р**адѹиѣсѡ, ѣкѡ гдѣнѡ жѡтѡвы призѡвѡ тѡ: радѹиѣсѡ, ѣкѡ въ вертоградѣ тогѡ добрѣ потрѡдилсѡ ѿсѣи. радѹиѣсѡ, ѣкѡ дѣлѡтель и нѣѡ ѣвѣилсѡ ѿсѣи: радѹиѣсѡ, ѣкѡ плѡдѡ стѡрицею принѣслѡ ѿсѣи. радѹиѣсѡ, ѣкѡ со вѣлкою днѣи оутреневалѡ ѿсѣи: радѹиѣсѡ, ѣкѡ чѡшѹ хрѣтоѡ испѣлѡ ѿсѣи. радѹиѣсѡ, ѣкѡ и нѡцѣ просѡѡщенїѣ ти бѡистѣ: радѹиѣсѡ, ѣкѡ гдѹ слаѡы прослѡвнлсѡ ѿсѣи. **Р**адѹиѣсѡ, апѣ дѡмѡ, невѣремъ добрымъ вѣрѹ оутвердивый.

Конѡѡѡ ѿ.

Вроповѣдницѡ бѣгонѡснѡ бѡиѡша волкѣи, вопїѡше дѡмѡ: исповѣдѡша тѡ, хрѣтѣ, ѣкѡ сѣса всѣхъ: ѡще оубо не оувѣрѡю къ воскресѣнїѣ твоеѡ, не ѣвѡлюѡ ли и ѡзѡ ѣкѡ ирѡдѡ, не вѣдѡый пѣтѣи: **А**ллилуїѡ.

Ікоуз ѿ.

Розсіавый во єгѹптѣ свѣтъ истины да разсѣетъ, ѿкъ дымъ,
всѣ сомнѣніа нѣша: вѣрѹемъ бо, гдѣи, помози невѣрїю нашемъ:
ты же, апле, оукрѣпи свидѣтельствомъ твоимъ зовѹщыа ти:
Радѹиса, въ сладость хрѣта послѹшавый: радѹиса, во славу єгѹ поживый.
радѹиса, съ терпѣніемъ томѹ послѹживый: радѹиса, съ веселіемъ за негѹ
оумѣрый. радѹиса, рѣнѹ прободеннагѹ ѡмзавый: радѹиса, кровїю хрѣтовою
искупленный. радѹиса, копїемъ мѹчительскимъ прободенный: радѹиса, кровь
за хрѣта проліавый. **Р**адѹиса, апле дѹмѹ, невѣрїемъ добрымъ вѣрѹ
оутвердивый.

Кондакъ ѿ.

Нотѹщѹ сѹмѹнѹ прѣномѹ оумрѣти, копїаше дѹмѹ, вдалса єси
ѿкъ млнеца томѹ, но позналса єси ємѹ и бѣ съ совершенный:
сотвори оѹбо, гдѣи, и мнѣ такъ, да ѡбїе возѹвѹ ти: **А**ллилїа.

Ікоуз ѿ.

Нѹвое показѹ творѣцъ снисхожденїе намъ, на безсмертнѣмъ чѣлѣ
ѿзвы ѿвнѣти и звѹлнный аплѹ своемѹ, ємѹже съ любѹвїю
взываемъ: **Р**адѹиса, ѿ премѹрости мѹдрость прїемый: радѹиса, ѿ
любкѣ любкѣ навчїивыйса. радѹиса, оѹ смиренїа смиренїю навѹкшїй: радѹиса,
блгома ко блзѣ оутвержденный. радѹиса, терпѣніемъ въ терпѣнїи
наставленный: радѹиса, крѹтѹсти въ крѹтѹсти подражавый. радѹиса,
послѹшанїемъ къ послѹшанїю приведенный: радѹиса, снѹмъ оцѹ
оѹсыновленный. **Р**адѹиса, апле дѹмѹ, невѣрїемъ добрымъ вѣрѹ
оутвердивый.

Кондакъ и.

Странное чѹдо вїждѹ, копїаше дѹмѹ: двѣремъ затворѣннымъ,
ѿкъ дѹхъ, вхѹдитъ хрѣтосъ. ѡмзавїю ѡбѹче рѣны и ѿзвы єгѹ: и
чтѹ оѹбо рекѹ; токмѹ: гдѣ и бѣ мѹн. чтѹ оѹбо воспѹи;
токмѹ: **А**ллилїа.

Їкоєѣ ѱ.

Бсѣи ѣсмѣи въ нѣжнихъ, и въшнихъ никакоже достигаемъ, ѡбаче
вѣрдемъ, ѣкѡ ѡбоѡ сотвори гдѣ, ѣкоже ѣвѣи сѣи а́пѣлѣ своемъ, ѡ
насъ воспѣваемъ сѣице: **Р**адѣемъ, съ четвероднѣвнымъ лазаремъ
вечерѣвѣи: радѣемъ, оуѣверѣнѣиѡ ко истинѣ рѣвностнѡ взыскавѣи. радѣемъ,
ѡсѣанна въ въшнихъ, возгласѣвѣи: радѣемъ, любѡвѣи оуѣверѣнѣе сѣи
оуѣдѣивѣи. радѣемъ, воплоценѣе слѡва оуѣдѣвѣи: радѣемъ, мѣромъ
гонѣимъ. радѣемъ, безсловѣснаѡ плѡти попрѣвѣи: радѣемъ, мѣрѣ ѡ хрѣта
прѣемъ. **Р**адѣемъ, а́пѣлѣ дѣлѣ, невѣрѣемъ добрымъ вѣрѣ оуѣтвердѣивѣи.

Кондѣкѣ дѣ.

Бсѣиѡе ѣстество тѣвѣрѣнѡе вмѣстѣи бжѣтвенное никакоже
возмогаѣтѣ, вопѣше дѣлѣ: тѣи ѣдинъ ѡба несѣитнѡ и
нераздѣлнѡ въ себѣ сочетѣлѣ сѣи, тѣвѣ поѡ: **А**ллилуѣа.

Їкоєѣ дѣ.

Бжѣтѣи многоѣщѣннѣи ничесѡже приложѣи дерзѣютѣ, а́пѣлѣ,
добрѡмъ исповѣданѣи твоемъ: гдѣ и бѣгъ мѡи: за сѣи ѡ насъ
прѣимѣи сѣицеѡѡ: **Р**адѣемъ, ѣкѡ нѡзѣ ко оуѣмовѣнѣи хрѣтѣ
простѣрѣлѣ сѣи: радѣемъ, ѣкѡ дѡма на землѣи не имѣлѣ сѣи. радѣемъ, ѣкѡ
нѡзѣ на пѣть мѣра направѣлѣ сѣи: радѣемъ, ѣкѡ ѡбѣтѣлѣ въ домѣ ѡчи
снискалѣ сѣи. радѣемъ, ѣкѡ строѣтѣлѣ црѣкѣи нарѣкѣлѣ сѣи: радѣемъ, ѣкѡ
архѣтѣктѡнѣи премѣдръи ѡбѣрѣлѣ сѣи. радѣемъ, ѣкѡ злѣто нѣщымъ
раздѣлѣ сѣи: радѣемъ, ѣкѡ чертѡгъ нѣнъи црѣю воздѣвлѣ сѣи. **Р**адѣемъ,
а́пѣлѣ дѣлѣ, невѣрѣемъ добрымъ вѣрѣ оуѣтвердѣивѣи.

Кондѣкѣ ѱ.

Бсѣи хотѣлѣ мѣрѣ, вопѣше дѣлѣ, животворѣиѡю крѡвѣи нѣзъ
проводѣннѣихъ рѣбрѣ, гдѣи бѣе мѡи, напоѣлѣ сѣи вѣлѣ, ѣже
ѡсѣзѣлѣ, поѡ тѣвѣ: **А**ллилуѣа.

Ікоєз ї.

Стѣны іерліма нѣнагѡ на дванадесѣти ѡснованїихѸ оутвердїшасѧ. іакоже єдино ѡ сїхѸ тѧ почитаемѸ, апле славне, и тѧкѡ тѣи воспїдемѸ: **Р**адѸсѧ, іакѡ ѧзыкѸ ѸгненѸ на тевѣ почї: радѸсѧ, іакѡ слава хрѣтѡва ѡсїѧ тѧ. радѸсѧ, іакѡ іазыки многїи просвѣтилѸ єсї: радѸсѧ, іакѡ іма хрѣтѡво прослѧвилѸ єсї. радѸсѧ, іакѡ недѸжныхѸ ищелѧлѸ єсї: радѸсѧ, іакѡ мѣртвыхѸ возстѧвлѧлѸ єсї. радѸсѧ, іакѡ и дѸси повнѡвахѸ тѣи: радѸсѧ, іакѡ іма твоє напїсѧ на нѣсї. **Р**адѸсѧ, апле дѡмѡ, невѣрїемѸ добрымѸ вѣрѸ оутвердївый.

КондакѸ ѧї.

Стѣнїе всѧкое побѣждѧетсѧ, вопїаше дѡмѧ, тѸцащесѧ воспїти слѧвѸ вокрїтїѧ твоегѡ, гдї: Ѹбѧче сїє возвѣщѸ до послѣднихѸ землї, да всѧкѸ іазыкѸ истинномѸ бгѸ зовѣтѸ: **І**лладїѧ.

Ікоєз ѧї.

СвѣтопрїемнѸю свѣщѸ зрїмѸ тѧ, апле славный, прикосновѣнемѸ кѸ ѡбжѣннѣй плѡти возжжѣннѸю, тѣмже приносїмѸ тѣи свѣцѧ: **Р**адѸсѧ, вїсере рїзы црѣковнымѸ: радѸсѧ, вертоградѧрю истинны. радѸсѧ, кореню бгѡсловїѧ: радѸсѧ, цвѣте блгочїтїѧ. радѸсѧ, рѡждїе лозы вжїтвеннымѸ: радѸсѧ, блгѡдѸханїе, прїѧтно бгѡви. радѸсѧ, златїце, ѸгнѣмѸ ѡчищеннѧмѸ: радѸсѧ, веснѡ цѣломѸдрїѧ. **Р**адѸсѧ, апле дѡмѡ, невѣрїемѸ добрымѸ вѣрѸ оутвердївый.

КондакѸ бї.

Слѧтъ и жїзнь прїшедый дѧти всѧцѣй плѡти, вопїаше дѡмѧ инымѸ оучникѡмѸ, не воздѧетѸ ли сїѧ подѧвшеи ємѸ плѡть; Ѹбѧче оукажїте мнѣ грѡбѸ єѧ, да со слезѧми возѡвѸ бгѡви: **І**лладїѧ.

Ўкосъ ѿ.

Ноюце оуспѣніе бѣцы апѣли, проводиша тѣ ко гробѣ ѿ, и вшѣдѣ и ѡбрътѣ сѣи пѣтѣ, воздѣлѣ сѣи хвалѣ гдѣ. тѣмже зовѣмъ ти: **Р**адѣисѣ, бжѣію мѣтрію возлюбленный: радѣисѣ, ко процѣнію тою призванный. радѣисѣ, ѣкѡ мѣтеръ ю возлюбивый: радѣисѣ, бжѣимъ промысломъ оудержанный. радѣисѣ, на гробѣ ѿ плакати пришѣдый: радѣисѣ, камень ѡ негѡ ѡваливый: радѣисѣ, радость вѣлію людемъ ѡкрывый: радѣисѣ, востѣніе прѣчтыа возвѣстивый. **Р**адѣисѣ, апѣле дѣломѣ, невѣрїемъ добрымъ вѣрѣ оутвердивый.

Кондакъ гї.

 преславный апѣле хрѣтовѣ дѣломѣ, малое сѣ прїимѣ ѡ насѣ приношенїе и оумолї за ны гдѣ славы, да оутвердившесѣ помощію твоєю, ѡбръцѣмъ и мы вѣры плоды блгїа, творцѣ всѣческихъ поюце: **А**ллилуїа.

Сѣи кондакъ глгѡлетѣ трижды.

И пакѣ четѣсѣ ѱкосъ ѿ-и:

Аггѣломъ невѣдомое тѣннство:

И кондакъ ѿ-и:

Избранный самовѣдче слова:

Мѣтва.

 блгознаменитый и славный апѣле хрѣтовѣ дѣломѣ! ѿгда на концѣ вѣковѣ къ члѣкѣмъ пришѣдый вѣз и зѣра тѣ вѣ оучникѣ своѣ и даде ти влѣсть болацыа ищѣлати, прокаженныа ѡчищати, мѣртвыа воскрешати, бѣсы и згонѣти, тогда не сїхъ ради, но наипѣче любовїю прилѣпилсѣ сѣи ко хрѣтѣ, желанїемъ вождѣлѣвъ да же до смѣрти слѣдовати по немъ. сѣгѡ ради, ѣще попущенїемъ вжѣтвеннымъ и не зрѣлѣ сѣи со иными оучникѣи воскрѣшагѡ сѣса, ѣще и ѡрѣклсѣ сѣи вѣрѣвати семѣ, дондеже вложїши пѣрстѣ своѣ вѣ

ѣзвы гвоздѣнныа, ѿ вложѣши рѣкѣ въ рѣбра ѣгѡ, ѡбаче исполни гдѣ
 прошенїе срѣца твоегѡ, ѿ непреложнѡ вѣрѣ твою пакѣ оутверди. тѣмже
 мѡлнмъ тѣ: ѡвѣрзи намъ очѣ вѣры, да плотскѣмъ невѣднмаа гавѣтѣа
 намъ: подаждь намъ надеждѣ на сннхѡжденїе бжїе, да ѡчѣнїе грѣхѡвное
 не пожрѣтъ ны: ѡкрѣпї намъ бжїенство любвѣ, ѣже крѣпка ѣсть, ѣкѡ
 смѣртъ, ѿ ѣдїна возмогаѣтъ надъ тою, да порабѡтавшѣ хрїстѣ на землї,
 воздвїгнемъ ѿ мѣ себѣ кровѣ невѣсныа, ѿ съ тобою ѿ всѣмѣ стѣмѣ
 прославнмъ пречтѣнѡе ѿ великолѣпѡе ѿма ѡца ѿ сѣа ѿ стѣагѡ дха. **А**минь.

Прологъ:^{*64}

Мѣа ѡктябрѣ, въ 5 дѣнь.

Пѣмѣтъ стѣагѡ апѣла фѡмѣ.

Блгѡсловнѣ ѡтѣ.

Стн:

Рѣкѣ въ рѣбра твоѣа вложѣтѣ дрѣвѣ нѣца, въ рѣбра тѣеѣ радн фѡмѣ
 провѡдѣтѣа слѡвѣ. копїемъ провѡденъ бѣвъ долгнмъ фѡмѣ въ 5 [дѣнь].

ѣй пѣрфѡномъ ѿ мнѣдѣномъ пѣрѣжнѡмъ ѿ ннѣдїанѡмъ слѡво бжїе
 проповѣдавъ. ѿ злѣтворѣнъ бѣвѣтѣ въ темнїцѣ, мнзѣемъ царѣмъ,
 за ѣже вѣрѡватн ѿ крѣпнѣтнѣа сѣа ѣгѡ оуазѣнѣ, ѿ женѣ ѣгѡ пѣртн
 ѿ мнѣдѣннѣ ѿ нѣрцѣ. ѿ тогѡ радн пѣданъ бѣвъ пѣтн бѡннѡмъ,
 ѿже на горѣ тогѡ вѡвѣдше, копїн провѡдѡша, ѿ тѣко кѣ гдѣ ѡнѣде.
 ѣмѣ же жнѣвѣ ѣцѣ семѣ апѣла, со лѣванѡмъ нѣкѡторымъ кѣпцѣмъ, во

^{64*} преузето из дониконовског издања „Пролог Октябрь“ (Печатный двор, Москва 1641 г.) из Библиотеке ретких книга и рукописа Руске Православне Старообрѣдске Цркѣ („Рогожског книгохранилища“, Пролог Осенний №2903), скенрано у септембру 2017 г. од сараднице Просветног одѣла Московске Митрополије Руске Православне Старообрѣдске Цркѣ Вивѣе Казаченко Глебовне. Разликује се од осталих словенских издања пролога (која смо до сада користили) по томе што има стихове као и грчки пролози.

ии дѣю прѣиде. и вѣ нѣкоемъ зданіи на драпобльстѣмъ вшедши мѣ.
 старѣишии нѣ же того града дщѣрь свою бракъ вдавшѣ, ірадѣи нѣ
 странни мѣ пришеельцемъ повелѣбшѣ. Сѣгомъ же апла томъ тѣмо шедшѣ и
 на мѣньшемъ мѣстѣ сѣдшѣ на трапѣзѣ, вѣмѣ же веселѣци мѣ, тои
 тѣко сѣдѣше, рѣзѣмъ во и мѣше ѣже кѣ себѣ внимѣ. и ѣ слѣдѣущи хѣ
 нѣкто недомыслиемъ превознесѣ, зашѣ апла, тѣко рѣкъ, на бракъ звѣнѣ
 ѣси, не сѣтѣи, но радѣи сѣ прилагѣ сѣ кѣ пѣици мѣ. И апла рѣкъ кѣ
 зашѣи вше мѣ и, да воздѣтъ тѣбѣ гдѣ на сѣмъ вѣцѣ. и рѣкъ
 оудѣрившѣю мѣ, да оузрѣо пѣо влекомъ, на показѣи мнѣогни мѣ. и ѣтѣ по
 апловѣ словѣ тѣчѣ зашѣи вѣи ѣго чѣрпѣи, хотѣ принести водѣ ѣ
 стѣденца, гостѣмъ вѣ размѣшѣи мѣ вниѣ, звѣрѣю того на стѣденцѣ
 ѣверѣтѣшѣ, и порази вшѣ до нѣлѣ же и здѣ. тогда пѣсѣ по хѣи тѣи ѣ
 рѣкъ, иже бѣше зашѣила апѣстѣла, и посре дѣ пѣра вѣнесѣ, показѣи рѣди
 не прѣвѣднаго оудѣрѣи мѣ. При нѣномъ же смѣтѣши мѣ, и ѣ рѣцѣ
 вѣпрошѣици мѣ, чѣлѣ бѣи сѣ. женѣ же ѣдѣного ѣ свѣрѣици хѣ
 рѣкѣи, велѣи кѣ днѣсѣ вѣ нѣсѣ показѣ сѣи мѣстѣ. илѣи бѣтѣ, илѣи апла
 вѣжѣи
 возлѣи ѣ нѣамѣи вѣсхѣтѣ. ѣзѣ во вѣдѣ хѣ зашѣи вѣша и чѣрпѣи мѣ,
 и размѣ хѣ ѣвѣрейски рѣкѣи, иѣкѣ да оузрѣо десѣиѣю рѣкъ тѣою
 пѣомъ
 влѣи мѣ, на показѣи мнѣогѣи, иже вѣдѣи тѣе вѣи сѣвѣи сѣсѣ. И иѣкѣ
 сѣ
 чѣо дѣ прослѣи сѣ по вѣ хѣ, до нѣде же и вѣ слѣ хѣ дѣржѣвѣнаго. И по
 расхѣжѣи
 пѣра, при звѣ царѣ апла, и рѣчѣ, вѣидѣи вѣ чѣртѣогѣ, и бѣгѣсловѣи
 вѣдѣиѣю
 мою
 дщѣрь, сѣци ѣи невѣсѣтѣ. Апла же вѣ чѣртѣогѣ вшедшѣ, и иѣны
 цѣло мѣдрѣю
 на дѣи вѣ оу тѣвѣрдѣи. и плѣтѣскаго смѣшѣи мѣ ѣрѣи нѣдѣи
 на казѣвѣ.
 и тѣ хѣ оу вѣцѣи вѣ, помѣлѣи сѣ онѣ хѣ. и бѣтѣ прѣдѣвѣ бѣгѣсловѣи
 и хѣ, и
 ѣи дѣ. по мѣлѣ же оузрѣѣи женѣи хѣ во ѣбразѣ апла невѣсѣтѣ
 вѣсѣдѣи
 ци, и
 мнѣ вѣ иѣкѣ
 фѣмѣ ѣсѣтѣ кѣ нѣмѣ рѣчѣ, не прѣвѣтѣе ли вѣ хѣ и зѣидѣ,
 кѣкѣ
 пѣки
 зѣтѣ бѣи сѣтѣ, чѣю жѣи сѣ. И рѣчѣ гдѣ, ѣзѣ нѣсѣмъ фѣмѣ, но по
 бѣгѣдѣи
 тѣи
 брѣтѣ ѣгѣ ѣсѣмъ. и иже мнѣ, иѣкѣ и ѣнѣ послѣдѣсѣтѣвѣи
 тѣ ѣвѣрѣгѣи
 сѣи
 мѣра, пѣки вѣ бѣи тѣи не тѣоуиѣ брѣтѣ, но и наслѣдѣи
 ци мѣо мѣ
 цѣрѣтѣиѣю

радостн же ѣкво истиннѣ быти вѣсть влѣннѣвъ. дрѹгоѣ злато много
множества намѣрнѣвъ, апла пославъ рѣкъ, краснѣншн кровъ зданію
въскорѣ мн совершн. да внигда ѡчнма ѡбра зданіа внжѹ, словесы, да
похвалю хѹдожество. ѡнъ же пакн злато прїнмъ, н на нѣо ѡчн н рѹцѣ
возвѣдъ. Благодарю тѣ гдн челоѣколюбче рече, ѣкво разлнчнымъ нравомъ,
коемѹждо спасенію разсмотрѣти вѣсн. н ѡ пѣрвѣншнхъ пакн помолнвса.
пакн просѣщнмъ злато раздалъ все. ѡ снхъ вѣхъ времени нѣкоемѹ мнмо
шѣдшѹ. Нѣцын же ѡ тѣмо дошѣдшен, ндѣже апѡстолъ бѣше ходѣ. н
царь ѡ красотѣ зданіа ѡубѣдѣти тцїашеса, слыша, да не чѹеши оу царю
веса ѡ мѹжа ѡного зданію ѡстроѣ. ѣкво все твое злато ннщнмъ н
ѡубогн раздало бысть. паче же н бѣа незнаема проповѣдаецъ, н к' немѹ
прнходѣщн нѣкаж нзрѣдна творнть. ннкако же весма хлѣба їадын. Царь
ѡѣво нездержнмѣ гнѣвомъ ѡїазвнса. н пославъ прнвѣдъ апѡстола, вопросн
ѣго ѡ зданнн полѣты, ѣще создаль ѣсть. ѡнъ же ѡвѣщавъ, ѣже ѡ
нстиннаго начѣльннка зданнемъ, ѣзъ создѣти царю навнкохъ, такоѹю
полѣтѹ сѣло краснѹ создѣхъ. н рече царь, се ѡѹже шѣдше, н созданное да
вндрнмъ. н апла рече, мнѣ мнннса, нѣсѣтъ такоѡа полѣта зѣѣ, ннѣ
накѹю потреѣѹ тѹчю. послѣ днже тѣмо да нмашн ю. н внигда тѣмо
прїндешн, тогдѣ созданномѹ ѡбращешн ѡуправленію прїѡбнчелнце. царь же
непщевѣвъ, ѣкво рѣгаецъса ѣмѹ, зѣѣровндно н їао повелѣвъ на нѣ,
вскорѣ ѣкво прелѣстннка тогѡ во мрѣчнѣншѣ рѣѣ, тѣко н съ прнвѣдшнмъ
ѣго кѹпцѣмъ, да держнмн боудѣтъ. да ѣкво затворнша апѡстола в
темннцѣ, въ тѹ нѡщъ црѣвъ брѣтъ впадѣ в недоѹгъ, н к' смѣртн
прнспѣѣвъ. пославъ н прнзѣа царѣ своего брѣта, н к' немѹ рече, лѣстнѣаго
рдн прнлѹчнѣшаготнса нахѡда дшю пострадаѣвъ. н се ѣко же вндрншн
жнвотѣ лншѣюса. н тѣкво вѣсѣдѹщнма нма, царю же гѡрько плакавшѹ въ
домѹ ѣго совѣмн болѣры. Ѧггѣлъ же прїемъ дшю ѣго, н въ жнлнца
гднѣ вознесе ю. ѡбшѣдъ же ѡѣво показѡаше ѣн ѡнѣхъ бѣголѣпїа. н тоѹю
вопросн, в' коѣ жнлнцн болншн прѣывѣтн. дшѣ же ѣкво познѣвшн

воевѣхъ обнѣтелѣхъ еди́нѹ нѣрѣднѹю, тѣю показоваше аггѣлѹ, вѣ еди́нѹ
 оуглѣ пребыва́ти молѣшесѧ. И рече́ к' нѣн аггѣлѣ, вѣ то́н обнѣтели немо́жешн
 пребыва́ти. тѧ во брѣтѧ твоего́ ѣсть, ю́же страна́нннн о́нѣ фомѧ созидѧ. И
 рече́ дшѧ, о́слабн мнѣ ѣже по́нчн к' немѹ, да нѣскѹплѹ нѣ ѿ него́, нѣ пакн
 да доидѹ. нѣко невоѣсть о́нѣ красотѣ ѣѧ. Тогда́ аггѣлѣ возвѣратн дшѹ кѣ
 мѣрѣтвомѹ тѣлесн. нѣ ѣакѣ ѿ тѣмѣ нѣкѣѧ возвѣноуѣвъ оумрѣнн. нѣ
 предѣстоѧщнхъ ѿ брѣтѣѣ вопрошн. ѣмоу́же прнше́дшѹ, оу́жасенѣъ бѣвѣъ нѣ
 радостенѣъ. нѣ рече́ к' брѣтѹ своемѹ црѣю не сѣмѣнно, нещцѣю ѣако нѣ полѹ
 црѣствѣѧ твоего́ тевѣѣ прнлѣжѧше дѧчн моего́ радн жнчѣѧ. И рече́ црѣ, ѣн
 по нѣстннѣѣ тѧко ѣсть, нѣ нѣсть нѣнако. Тогда́ к' немоу́ рече́ брѣтѣѣ, да ѧще
 то́лнко любншн менѣ своего́ брѣтѧ, прнше́д оу́ тевѣѣ еди́ного́ дѧра, ѣго́ же да
 мѧ не ѿщетншн. И рече́ црѣ, ѣаже подѣ рѣкѣю моею́ въ держѧвѣѣ моѣнн,
 любнмомѹ брѣтѹ дѧрѣю, нѣ сѣ клѧтвѣю тѧкѣ подѣтверднѣвъ слѣво. Тогда́ о́нѣ
 брѣтѹ ѣавѣѣ просн́моѣ нѣзвѣстнѣвъ рече́, ѣже нѧ нѣвоѣхъ твоѣо́ полѧтѹ дѧждѣ
 мнѣ. въ ѣлнко хѣщешн богѧтѣствѧ моего́ въ прѣмѣненнѣе прнмнн. нѣ ѣако
 безгѧласенѣъ ѿ сѣмѣ црѣ бѣвѣъ. И рече́, ѿкоудѹ ѣсть мнѣ нѧ нѣвоѣхъ
 полѧтѧ. И рече́, ѣсть тевѣѣ тѧковѧ, ѣаковѣ тѣн не знѧешн, ю́же тевѣѣ созидѧ
 о́нѣ слѣгѧ ѣго́ же вѣ темннцѣѣ нѣмашн. ѣѧ же ѧзѣ доерѣтѹ нѣ красѣтѹ
 вндѣхъ, внѣгдѧ вохнщнѣнѣъ бѣхъ, нѣ тевѣѣ скорѣю ѿблѣжнхъ. Тогда́
 домѣслнвсѧ црѣ ѿ глѣмѣмѣъ, нѣ тѧкѣ ѿбвѣселнѣвъ брѣтѧ своего́, нѣ рѣкѣъ к'
 немоу́, нѣже въ моѣмѣ црѣствѣѣ просн́моѣ вѧше вѣ нѣжн, нѣ клѧтвѹ ѧще
 нѣмашн рѧрѣшнчн тѣвѣрѣю. ѧ ѣже нѧ нѣвоѣхъ нарече́нное, сѧмѣ ѿ
 глаго́лемѣмѣ рѧзѣдѧнн. но по́нѣже зѧѣѣ ѣсть тѧковѣнн зѧѣцѣъ, по́нмнн ѣго́. нѣ
 ѣако же вндѣлѣ ѣсн полѧтѹ, подѣобенѹ нѣмѧтѣ тевѣѣ сотворнчнн. нѣ сѣ рѣкѣъ,
 повелѣѣ ѧплѧ нѣзвѣстнн нѣзѣ темннцы, нѣ со ѧвѧномѣ кѣщцѣмѣъ. нѣ пѧдѣъ прѣд
 ногѧмѧ ѧплѹ, рѧзрѣшнѣннѧ согрѣшнѣннѣю просѧ. ѿ снхъже ѧплѣъ блгѣдѧрѣствнѣвъ
 бѣѧ. нѣ ѣбѧ брѣтѧ слѣво́ прѣсвѣтнѣвъ. подѧвѣъ нѣмѣ ѣбрѣченнѣе не́наго црѣствѧѧ.
 сѧмѣ же ѧплѣъ оу́стремнѣсѧ проповѣ́довачн во ннѣхъ грѧдѣхъ, слѧвѧ нѣ
 блгѣдѧрѧ бѣѧ ѿца́ нѣ снѧ нѣ сѣѧго́ дхѧ.

ЖИТИЈЕ И СТРАДАЊЕ СВЕТОГ АПОСТОЛА ТОМЕ.*⁶⁵

Свети апостол Тома, звани Близанац,^{*66} бејаше из Галилејског града Панаеде. Када Господ наш Исус Христос за живота Свога на земљи прохођаше градове и села учећи људе и исцељујући сваку болест, тада Тома, чувши проповед Његову и видевши чудеса Његова, прилепи се свом душом за Њега. И хођаше за Њим хранећи се слатким речима Његовим и гледањем пресветог лица Његовог, и удостоји се да га Господ уврсти у Дванаест апостола, са којима и следоваше Њему све до спасоносног страдања Његовог. По васкрсењу пак Господа Христа свети Тома неверјем својим силно појача веру у Цркви Христовој. Јер када му остали ученици говораху: видесмо Господа (Јн. 20,25), он им не хте веровати док сам не види Христа и не опипа ране Његове. И након осам дана по васкрсењу, када сви ученици беху заједно и Тома с њима, Господ им се јави и рече Томи: Пружи прст свој амо и види руке моје; и пружи руку своју и метни у ребра моја, и не буди неверан него веран. – А Тома, видевши Христа и опипавши животодавна ребра Његова, рече: Господ мој и Бог мој (Јн. 20,26-28). Овај догађај са Томом на очигледан начин потврђује свима истинитост васкрсења Господњег, јер Христос заиста васкрсе и јави се ученицима не као привиђење и не у неком другом телу него у оном истом у коме пострада ради нашег спасења.

После вазнесења Господа Христа на небо и силаска Светога Духа, свети апостоли бацише коцке, куда би ко од њих ишао ради проповедања речи Божје. Светоме Томи паде коцка да иде у Индију, да тамо незнабоштвом помрачене крајеве просвети, и научи истинитој вери разне народе: Парћане и Мићане, Персијанце и Гиркане, Бактре и Брахмане, и све

^{65*} преузето из „Житија светих за октобар“ преп. Јустина (Поповића), стр. [137-149](#).

^{66*} Тома је јеврејска реч и значи близанац; свети Тома се још назива Дидим. То је грчка реч, која такође значи Близанац.

најудаљеније житеље Индије.*⁶⁷ Међутим, свети Тома силно туговаше што се шаље међу такве дивље народе. Но њему се јави Господ у виђењу, крепећи га и наређујући му да буде јуначан и да се не боји, и обећавајући му да ће Сам бити са њим. И ускоро му Господ омогући путовање у те земље на следећи начин.

Индијски цар Гундафор, желећи да сазида себи изузетно леп дворца, посла свога повереника Авана у Палестину, да тамо потражи тако вичног неимара, који би био способан и вешт подићи му палате какве имају римски цареви. Господ и нареди Томи да са тим Аваном иде у Индијске стране. Када Аван тражаше премудрог неимара у Панеади, Тома се сrete са њим и представи му се као човек вичан у грађевинарству. Аван се погоди са њим, и они лађом кренуше на пут, пловећи по погодном ветру. А када успут пристадоше у неки град, они чуше звук труба и других музичких оруђа: јер цар тога града удаваше своју кћер и беше послао гласнике по целој граду да на свадбу позову и богате и убоге, и робове и странце; а ако ко не хтедне доћи, одговараће царскоме суду. Чувши то Аван и Тома, и бојећи се да као странци не разгњева цара ако се не одазову царевом позиву, отидоше у царев двор на свадбу. А када сви поседаше и стадоше се веселити, апостол седе на најпоследње место, и нити што окушаше, нити узимаше удела у весељу, већ беше погружен у своје мисли. И сви гледаху на њега као на странца и иноплеменика. А они што сеђаху крај њега питаху га: Зашто си дошао овамо када нити једеш нити пијеш? – Апостол одговори: Нисам дошао овамо ради јела и пића, него да испуним цареву вољу, јер гласници громко објављиваху да ће царскоме суду одговарати ко не дође на свадбу.

Међу званицама на свадби бејаше и једна жена Јеврејка, која дивно свираше на свирали, припевајући свакоме од званица понеку похвалу. Угледавши Тому који није узимао учешћа у весељу већ је често погледао на небо, она познаде да је он Јеврејин, и свирајући пред њим, припеваше му на јеврејском језику ове речи: Један је Бог – Јеврејски, који је створио

^{67*} Индијом се, по данашњем географском појимању, назива јужни део Азијског копна, и то средње полуострво, које је са севера одвојено од централне Азије ланцем огромних планинских масива. Но стари писци су често називали Индијом све јужне богате земље Азије, о којима су имали нејасне представе. Миђани су живели у суседству Персије, у западном делу Ирана, на југу од Каспијског Мора, и били су касније покорени од Персијанаца. Парћани су такође били суседи Персијанаца, и насељавали огромно просторну земљу од Еуфрата до Окса и од Каспијског Мора до Индијског; у трећем веку пре Христа њих су покорили Римљани. Персијанци су обитавали у јужном делу Ирана. Гиркани су живели крај обала Еуфрата и Тигра, и били покорени од Персијанаца. Бактрани су насељавали североисток Ирана. Брахмани су управо житељи Индије, првенствено индијски жреци..

небо и земљу. – А апостол, са задовољством слушајући овај припев, моли је да неколико пута понови те речи. Међутим један од слугу који је прислуживао вино, видећи да апостол није весео, удари му шамар по лицу, говорећи: Позван си на свадбу; немој бити тужан, него буди весео, придружујући се онима што пију. – Апостол му рече: Нека ти Господ још у овом животу узврати за ово; и руку која ме је ударила нека ја видим где је пас вуче на очиглед многим.

После кратког времена слуга што удари апостола упути се ка студенцу да захвати воду, желећи да гостима донесе воде ради разблажења вина. Али на студенцу њега изненада нападе лав, обори га и закла, па посисавши му крв отиде. Тада дотрчаше пси и растргоше га у комаде; а један црни пас дохвати десну руку, однесе на свадбену гозбу и баци пред свима. Видевши то, сви се узбунеше и питаху се, чија ли је то рука. А жена што свираше на свирали узвикну: Данас се међу нама збива нешто веома тајанствено: с нама се овде налази или Бог или посланик Божји. Јер ја видех где слуга који прислужује вино удари шамар по лицу једноме човеку, и чух како му овај човек рече на јеврејском ово: „Руку која ме је ударила нека ја видим где је пас вуче на очиглед многим“, – што се и зби, као што сви видите. – После ових речи страх спопаде све.

Пошто се заврши свадбени пир, цар, који о свему беше обавештен, дозвола к себи светог апостола Тому и рече му: Уђи у дворац и благослови моју удату кћер. – Апостол уђе, поучи младенце целомудрију и чувању девства у чистоти, помоли се за њих и благослови их, па отиде. Мало затим младенци видеше у сну Исуса који им се јави у облику светог апостола Томе и с љубављу их грљаше. А женик мислећи да је пред њим апостол Тома рече му: Ти си изашао пре свих, на који си се начин поново обрео овде? – Господ одговори: Ја нисам Тома већ брат његов, и сви који су се одрекли света и следују Мени као он, не само биће моја браћа у будућем животу него ће постати наследници царства мога. Стога, децо моја, не заборавите оно што вам је саветовао брат мој, и ако по савету његовом сачувате девство своје беспрекорним, ви ћете се удостојити неувенљивих венаца у моме небеском дворцу.

Рекавши то Господ оде; а они, пробудивши се од сна, испричаше једно другом шта су видели у сну, па устадоше и сву ноћ ту мољаху се Богу усрдно. Речи пак, речене им у сну, чуваху у срцу свом као скупocene бисере.

Ујутру цар дође у посету младенцима и затече их где седе далеко један од другог. У недоумици, он их упита зашто седе тако далеко један од

другога. Они му одговорише: Ми се молимо Богу да нам да снаге да до смрти наше сачувамо у нашем браку потпуну девственост, какву сада имамо, да бисмо се удостојили у дворцу небеском бити овенчани неувенљивим венцима, као што нам обећа Господ који нам се јавио.

Тада цару би јасно да их је на чување девствености усаветовао онај странац што је јуче био у дворцу. То силно разјари цара и он посла слуге своје да ухвате апостола, али га они не нађоше, пошто Аван и Тома већ беху отпловили ка Индији.

Када стигоше у Индију, Аван и апостол Тома изађоше пред цара Гундафора, и Аван рече: Ево, господару, довео сам ти из Палестине премудрог неимара, да сагради палате које ће бити по вољи твоме царском величанству. – Цар се обрадова, показа Томи место где се имају подићи палате, одреди им размере, даде Томи много злата за зидање, а сам отпутова у други крај царства.

Добивши злато, свети апостол Тома га стаде раздавати оскуднима – просјацима и убогим; а сам трудећи се у проповедању Еванђеља, обрати многе вери у Христа и крсти их. У то време онај младић који по савету Томе обећа да ће са супругом својом чувати девство, чу да апостол у Индији проповеда Христа, узе супругу своју и отпутова са њом код апостола. Поучени како ваља од светог апостола вери Христовој, они примише свето крштење. Супруга доби на крштењу име Пелагија, и доцније проли и крв своју за Христа; а младић доби име Дионисије, и касније се удостоји епископског чина. Вративши се с апостолским благословом у своју отаџбину, они распрострањиваху славу имена Божјег обраћајући неверне ка Христу и подижући цркве по градовима.

Када прођоше две године цар посла к апостола да сазна: хоће ли палате скоро бити готове? Апостол одговори посланицима да се још само кров има метнути. Цар се обрадова, јер је сматрао да му Тома доиста зида дворац на земљи, и посла му још много злата са наредбом да се што пре начини великолепни кров. А свети Тома, поново добивши злато, подиже и очи и руке к небу и рече: Благодарим Ти, човекољубиви Господе, што на разне начине стројиш спасење људи! – И опет раздаде послато злато онима који су тражили од њега помоћ, а сам и надаље усрдно проповедаше реч Божију.

Када прође извесно време, цар дознаде да Тома још ни почео није наложени му посао и да је сво злато раздао убогама, а да о зидању и не мисли, него ходећи по градовима и селима проповеда некаквог новог Бога и чини дивна чудеса. Цар се због тога страховито разгњеви и посла

слуге своје да апостола ухвате и доведу. Када светог Тому доведоше пред цара, цар га упита: Јеси ли сазидао палате? – Он одговори: Сазидао сам велељепне и прекрасне. – Цар на то рече: Хајдмо онда да видимо дворац твој. – Апостол одговори: Не можеш у овом животу видети те палате, него када будеш отишао из овог живота, тада ћеш их видети и с радошћу се уселити у њих, и живети вечито у њима. – Међутим цар, сматрајући да му се апостол подсмева, веома се ожалости и нареди да га заједно са Аваном који га је довео баце у тамницу, где би чамили док их љутом смрћу не казни: јер цар намераваше да им живима кожу одере, па да их онда у огњу сажеже.

Када сеђаху у тамници, Аван укораваше апостола говорећи му: Ти си обмануо и мене и цара представивши се као врло искусан неимар. А ето сада, упропастио си цареву злато, и живот мој погубио. Због тебе ево страдам и љутом смрћу умрећу: цар је opak и убиће нас обојицу – А апостол тешећи га говораше: Не бој се, још није време да ја и ти умремо; ми ћемо бити живи и слободни, и цар ће нас уважавати због палата које сам му сазидао у царству небеском.

Те исте ноћи разболе се царев брат и посла ову поруку цару: Због муке која је тебе снашла, ево и мене спопаде туга, и од тога се разболех, и ево ме умирем. – И стварно брат царев одмах затим умре. Од ове нове жалости цар заборави на прву своју муку, и стаде неутешно ридати због смрти свога брата. Душу пак умрлога Анђеа Божји узне и узнесе у небеска обиталишта; и обилазећи тамошња насеља показиваше јој многе чудесне и велељепне палате, међу којима једна беше тако изузетно чудесна и изузетно велељепна да се лепота њена описати не може. И Анђеа упита душу: У којој би од ових палата волела да живиш? – А душа, гледајући у ону најлепшу палату, рече: Ако би ми било допуштено да само у једном кутку оне палате обитавам, ја ништа више не бих тражила. – Анђеа јој рече: Не можеш ти живети у тој палати, јер она припада твоме брату; њу му подиже онај странац Тома златом што му твој брат даде. – И рече душа: Молим те, господине, пусти ме до брата и ја ћу купити од њега ову палату, јер он још не зна њену лепоту, па пошто је купим ја ћу се опет вратити овамо.

Тада Анђеа поврати душу у тело, и покојник одмах оживе, и као пробудивши се од сна упита присутне за брата, и мољаше да цар његов брат дође к њему. А цар, чувши да је брат његов оживео, обрадова се силно и дотрча к њему, па видевши га жива постаде још радоснији. А васкрсли стаде му говорити: Насигурно знам, царе, да ти мене брата свог

волиш, и плакао си за мнош; и када би било могуће да ме откупиш од смрти, ти би дао и до по царства свога. – Цар рече: Да, заиста је тако. – На то брат рече цару: Ако ме тако волиш, онда молим од тебе један поклон који ми немој одрећи. – Цар одговори: Све што је под мојом руком у држави мојој, поклонићу теби, милом брату мом. – И ову реч своју цар потврди заклетвом. – Тада васкрсли брат рече: Дај ми палату твоју коју имаш на небесима, и узми за њу све богатство моје. – Чувши овакве речи цар се збуни, и као безгласан ћуташе. Потом рече: Откуда мени палата на небесима? – Брат одговори: Ваистину постоји на небесима таква палата, какву ти не знаш, и какву ни видео ниси у целом поднебесју. А њу ти сазида Тома кога ти држиш у тамници: и ја је видех, и дивих се неисказаној лепоти њеној, и молих да се настаним у једном кутку њеном, али ми то не би дато. Јер Анђео који ме вођаше рече: Не можеш ти живети у њој, јер је то палата твога брата, коју сазида онај странац Тома. Ја онда молих Анђела да ме пусти до тебе, да купим ту палату од тебе. Стога, ако ме волиш, дај ми је, и у замену узми целокупно имање моје.

Тада се цар двоструко обрадова: обрадова се повратку брата у живот, и палати саграђеној му на небесима. И рече цар свом васкрслем брату: Мили брате, ја сам се закleo да ти ништа нећу одрећи од онога што је у мојој власти на земљи, али палату што је на небу ја ти нисам обећао. Но ако хоћеш, ми имамо неимара, који може и теби сазидати таку исту палату.

Рекавши то, цар одмах посла у тамницу слугу да му доведе светога Тому са Аваном који га је довео. Када они наиђоше, цар похита у сусрет апостолу и паде му пред ноге молећи га да му опрости грех који учини према њему из незнања. Апостол, узневши благодарност Богу, стаде оба брата учити вери у Господа нашег Исуса Христа; и они, тронути до дна душе, с љубављу примаху речи његове. Убрзо затим свети апостол их крсти, и научи их живети по хришћански. И оба брата многобројним милостињама саградише себи вечна обиталишта на небесима. Провевши неко време са њима и утврдише их добро у светој вери, апостол крену кроз оближње градове и села радећи на спасењу душа људских.

Када апостол Тома проповеђу Еванђеља просвећиваше Индијску земљу, настаде чесно престављење Божје Матере,⁶⁸ и сви апостоли са разних страна узети бише на облаке и пренесени у Гетсиманију, ка одру преблагословене Дјеве. Тада и свети апостол Тома би узет из Индије, али

^{68*} Успеније Пресвете Богоматере догодило се у 15. години по вазнесењу Господа, или у 48. години после Христовог Рођења. Такво је древно предање.

не приспе на сам дан погребња богопрослављеног тела Пречисте Богородице. То би тако по Божјој вољи, да би се вернима дао најубедљивији доказ да је Мати Божија са телом узета на небо. Јер као што се и у васкрсење Христово ми боље уверисмо Томиним неверјем, тако и за узеће са телом на небо Пречисте Дјеве Марије Богородице ми насигурно сазнадосмо преко Томиног задоцњења. Јер апостол стиже тек у трећи дан после погребња, и туговаше што не приспе на сам дан погребња, да би са осталим апостолима пратио свето тело Матере Господа свога до гроба њенога. Тада се свети апостоли договорише да ради светога Томе отворе гроб Пресвете Богородице, да би он видео свечесно тело Њено, поклонио му се и утешио у својој тузи. Међутим, када отворише гроб, они не нађоше тело већ само једну плаштаницу где лежи. И отуда свима би јасно да је Мати Божија, попут Сина свога, у трећи дан васкрсла, и са телом била узнета на небо.

После тога свети апостол Тома се поново обрете у земљи Индији, и проповедаше Христа; и многе привођаше к вери знамењима и чудесима. Дошавши пак у Мелиапор,⁶⁹ он тамо многе просвети и у светој вери утврди следећим чудом. На једном месту лежаше једно огромно дрво које не само мноштво људи него ни слоновима не могаху померити с места. Апостол пак Тома својим појасом превуче то дрво на даљину од два километра и предаде за зидање храма Господњег. Видевши то, верни се утврдише у вери, а многи неверни повероваше. Свети пак апостол учини тамо и друго чудо, веће од првог. Један идолски жрец уби свога сина и окриви за то светога Тому, говорећи: Тома уби мога сина. – У народу настаде узбуна, слеже се силан свет, гомила дохвати светога Тому као убицу и захтеваху да га Суд осуди на мучење. Али пошто се не нађе нико који би посведочио да Тома није крив за то убиство, апостол Христов стаде молити судију и народ говорећи: Пустите ме, и ја ћу у име Бога мог упитати убијенога да сам каже ко га је убио. – И сви са апостолом светим отидоше к телу убијеног сина жречевог. И Тома, подигавши очи к небу, помоли се Богу, па онда рече мртвацу: У име Господа мога Исуса Христа наређујем ти, младићу, реци нам ко те уби. – И одмах проговори мртвац: Отац мој уби ме.

– Тада сви повикаше: Велики је Бог кога Тома проповеда. – И апостол би ослобођен, а жрец сам паде у јаму коју беше ископао за апостола. Због овога чуда мноштво народа се обрати к Богу и крсти се од апостола.

⁶⁹* Мелиапор или Малипур – град на источној обали полуострва Индостана.

После тога апостол отпутова у далеке, Каламидске крајеве, где владаше цар Муздиј. И тамо проповедајући Христа, свети апостол обрати к вери неку жену, по имену Синдикију, која беше нећака Мигдоније, жене царевог пријатеља. Синдикија саветова Мигдонији да позна истину и поверује у Једнога Бога, Створитеља целе васељене, кога апостол Тома проповеда. И рече Мигдонија Синдикији: Хтела бих да сама видим тога човека који проповеда истиннога Бога, и да од њега чујем његово учење.

– Синдикија одговори: Ако хоћеш да видиш апостола Божија, промени своје хаљине, и обуци се у лошу одећу као проста и убога жена, да не би била препозната, па хајде са мном.

Мигдонија учини тако и пође са Синдикијом. И нађоше апостола где проповеда Христа усред огромног скупа простих и убогих људи. Помешавши се са гомилом, оне стадоше слушати учење Томино; а он много причаше о Христу Господу, и учаше вери у Њега, и говораше и о смрти, и о суду, и о паклу, и о небеском царству. Слушајући све то, Мигдонија би тронута, и поверова у Христа. А кад се врати дома, она сво време размишљаше о апостоловим речима; и разговарајући са нећаком својом Синдикијом о Христу, она све већма распламсаваше љубав своју к Њему. И од тога времена она се стаде гнушати неверних као непријатеља Божјих, и избегаваше сваки разговор са њима и гозбовање, и клонити се свих задовољстава светских. Она такође одлучи да и са својим мужем прекине брачне везе. То веома ожалости њенога мужа, и када не успе да Мигдонију приволи да промени своју одлуку, он моли цара Муздија да жену своју, царицу Тертијану, која беше рођена сестра Мигдонији, пошаље, те да она наговори Мигдонију да се ова не гнуша својих супружанских дужности. Царица оде к сестри својој Мигдонији и упита је због чега се она не повињава своме мужу. Мигдонија одговори: Због тога што је он незнабожац и непријатељ Божји, а ја сам слушкиња Јединог истинитог Бога, Исуса Христа, и нећу да будем оскврнављена од човека неверујућег и нечистог. – Тертијана изјави жељу да сазна ко је то Исус Христос кога Мигдонија назива истинитим Богом. Мигдонија јој онда изложи проповед светог апостола Томе, трудећи се да је убеди да прими истиниту веру. Но Тертијана, желећи да што више и одређеније сазна о Христу и да се што темељније научи вери у Њега, зазеле да види самог апостола и да чује проповед његову. И договоривши се с Мигдонијом оне тајно послаше по апостола. Када апостол дође, оне га молише да их упути на пут истине. И он, проповедајући им Христа, просвети их светлошћу вере, оми их бањом светог крштења, и научи их држању заповести Божјих и свима врлинама. Сложивши у срцу свом све речи

светог апостола, Тertiјана и Мигдонија се договорише да служе Господу у чистоти и да не одржавају телесне супружанске везе, са својим мужевима пошто су они незнабошци. А апостол силом Божјом чињаше тамо многа чудеса и исцељиваше сваку болест; и многи, не само из простога народа него и из царских дворјана, видећи знамења што биваху од апостола и слушајући његово учење, обратише се ка Христу. И један од царевих синова, по имену Азан, верова и прими свето крштење од апостола; јер сам Господ дејствоваше кроз апостолску проповед, и множаше Цркву своју и распростираще славу имена свога.

Царица Тertiјана, вративши се од Мигдоније, пребиваше у молитви и посту, и одбијаше телесну везу са својим мужем. Зачуђен због такве промене код своје жене, цар рече своме пријатељу Каризију: Желећи да твоју жену повратим теби, ја изгубих своју; и моја се горе понаша према мени него твоја према теби. – И они обојица, цар и Каризије, врло марљиво истраживаху шта је узрок такој промени код њихових жена, и пронађоше да их је неки иностранац дошљак, по имену Тома, научио вери Христовој и одвратио их од телесне брачне везе са њиховим мужевима. Дознадоше они такође да су преко проповеди Томине поверовали у Христа царев син Азан, и многи од царских дворјана и од властеле, и безброј њих од простога народа. Због свега тога они се разлутише на апостола Тому, па га ухватише и у тамницу бацише.

Потом апостол би изведен пред цара на суд. И упита га цар: Ко си ти, роб или слободњак? – Тома одговори: Роб сам Онога над којим ти немаш власти. – Цар на то рече: Видим да си лукав роб; побегао си од свога господара и дошао у ову земљу да квараш људе и да бунаш наше жене. Кажи дакле, ко је твој господар? – Апостол одговори: Мој господар је Господ неба и земље, Бог и Творац сваке твари. Он ме је послао да проповедам свето Име Његово и да обраћам људе од заблуде. – Цар рече: Остави, варалицо, лукаве речи своје, и чуј наређење моје: као што си препреденошћу одвратио жене наше од нас, те оне немају телесне везе с нама, тако их поново обрати к нама. Не учиниш ли пак то, да жене наше поново буду с нама у пређашњој љубави и вези, ми ћемо те предати љутој смрти. – Апостол одговори: Не приличи да слушкиње Христове одржавају телесне супружанске везе са незаконим мужевима, нити је праведно да се верујуће оскрвњују од зловерних и неверујућих.

Чувши то цар нареди да се донесу усијане железне даске и да се на њих постави апостол босим ногама. Када то би учињено, одједном се појави вода испод тих даски и расхлади их. Затим свети Тома би бачен у

ужарену пећ, али сутрадан он изиђе из ње жив и неповређен. После тога Каризије учини цару овакав предлог: Приморај га да се поклони и принесе жртву богу сунцу, еда би тиме разгневио Бога свог који га чува неповређеним у мучењима. – Када по наређењу цара апостол би приведен к идолу сунца, идол се тог часа растопи и истопи као восак. И верни ликоваху због такве силе Небеског Бога, а мноштво неверних обрати се ка Господу. Међутим жреци идолски стадоше роптати на Тому што уништи бога њиховог; сам пак цар, силно увређен, размишљаше како да погуби Тому, али се ипак бојаше народа и слугу својих и многих велможа који вероваху у Христа.

Узевши Тому, цар са својим војницима изиђе из града, и сви помислише да цар жели да види од апостола неко чудо. Но прошавши километар, цар предаде Тому петорици војника и заповеди им да га одведу на гору и тамо копљима избоду, а сам отпутова у град Аксиум. Царев пак син Азан и један човек, по имену Сифор, похиташе за апостолом, и стигавши га плакаху за њим. А апостол, измоливши од војника дозволу да обави молитву, помоли се Господу и рукоположи Сифора за свештеника и Азана за ђакона, и заповеди им да се старају о вернима, и да се труде око распрострањења Цркве Христове. После тога војници прободоше апостола са пет копаља, и он тако сконча. Сафир и Азан много плакаше над њим, и чесно погребеше свето тело његово.*⁷⁰ После погребџа они приседоше крај апостоловог гроба и туговаху. И гле, свети апостол им се јави и нареди им да иду у град и утврђују браћу у вери. Они поступише по наређењу свога учитеља, светог апостола Томе, и помагани његовим молитвама, они успешно управљаху Црквом Христовом. Цар Муздиј и Каризије дуго мучаху своје жене, али их не моглоше приволети да испуне њихову жељу. Схвативши најзад да оне све до смрти неће пристати на њихову жељу, они их и против своје воље оставише да оне живе слободно по својој вољи. Ослободивши се од тежине супружанског јарма, оне живљаху у великом уздржању и молитвама, служећи Господу дан и ноћ, и врлинским живљењем својим оне приношаху велику корист Цркви.

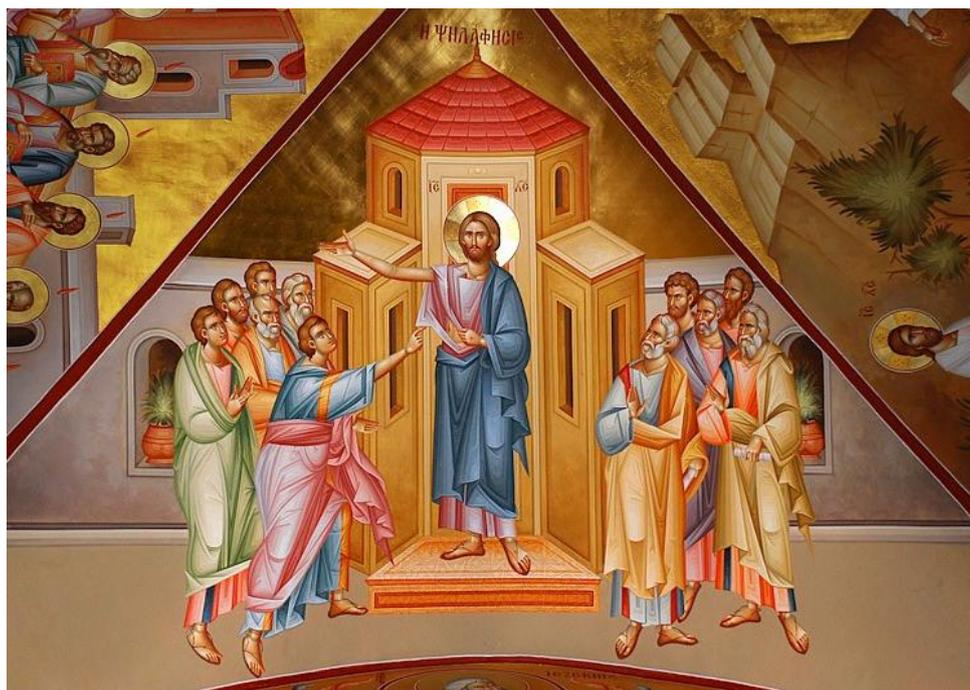
Након неколико година један од синова цара Муздија постаде бесомучан, и нико га не могаше исцелити, пошто у њему беше веома opak бес. Цар се необично ожалости због болести сина свог, и намисли да отвори гроб светог апостола, узме једну кост од моштију његових и привеже о врату сина свог, и тако га исцели од бесомучности, јер беше

^{70*} Као место мученичке смрти светог апостола Томе показују у Калурмини једну високу стену, удаљену седам километара од Малипура, куда је апостол често одлазио ради молитве.

чуо да је свети Тома за живота свог на земљи изагнао мноштво бесова из људи. Када цар хтеде да ту замисао приведе у дело, њему се у виђењу јави свети Тома и рече: Ти живоме ниси веровао, а од мртвога ли иштеш помоћи? Али, немој остати у своме неверју него поверуј, и Господ мој Исус Христос биће милосрдан према теби.

Ово виђење још више појача у цару жељу да отвори гроб апостола. И отишавши на гроб, цар га отвори, али не нађе у њему мошти светог апостола, јер један хришћанин беше тајно узео свете мошти, однео их у Месопотамију и тамо положио на чесном месту. Цар онда узе грудвицу земље са тог места, привеза је о врату свога сина, говорећи: Господе Исусе Христе, молитвама Твога апостола Томе исцели сина мога, и ја ћу поверовати у Тебе. – И тог тренутка изиђе бес из царевог сина, и младић оздрави. Тада цар Муздиј поверова у Христа, и са свима својим велможама би крштен од свештеника Сифора. И би велика радост вернима: јер идоли бише сакрушени и храмови њихови порушени, и на њиховим местима цркве Христове подигнуте. И реч Божија растијаше, и света вера умножаваше се. А цар, пошто прими свето крштење, кајаше се за пређашње грехе своје и од свих искаше помоћ и молитве. Презвитер пак Сифор говораше свима верујућима: Молите се за цара Муздија, да од Господа нашег Исуса Христа добије милост и отпуштење грехова својих. – И сва Црква мољаше се за цара.

На оном пак месту где беше сахрањено тело светог апостола збиваху се, молитвама његовим, многа чудеса у славу Христа Бога нашег, коме са Оцем и Светим Духом нека од нас буде част и поклоњење вавек. **Амин.**

✻ НОВИ СРЕДЪК ЈРРГ ГОДИ ВЪ БЪЛГАРИЯ. © НОВИ СРЕДЪК 2022. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✻